

KRYRSKÁ ROZHLEDNA

Cena 15,- Kč

Čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno a Strojetic

3 | 2024

DVA ROKY ZA NÁMI...JAKÉ BYLY?
HODNOTÍ STAROSTA MĚSTA

Kyrské léto s **LEKAFEM**

Dukla věčně živa - 80. výročí

Úvodní foto: Emilie Mazourová

POD HORKÝM KRYRSKÝM SLUNCEM...ANEV VOSY ANI V NOCI NESPÍ

Tak by se dalo dvěma větami hodnotit právě končící léto roku 2024. Po opravdu netradičním, zvláštním, podivném a možná i krutém a nemilosrdném jaru z pohledu mocné přírody, přišlo jak jinak než horké léto. Ne, že by ta předchozí byla v něčem pozadu, na teploty držíci se dlouhodobě nad 35 °C a jejich průběh takřka bez deště, jsme si asi už zvykli. Ale letos bylo vše povýšeno o jarním mrazem zkoušenou vegetaci, která přinesla neúrodu. Ačkoliv jiné roky byly v tomto ohledu vyvážené, tedy neurodilo-li se jedno ovoce, byla hojnost jiného, ten letošní nevyvažoval nic. A tak chýběla chuť třešní, višní, meruněk, broskví, švestek, ale i jinak běžných mirabelek či špendlíků. Žádný zážrak nelze čekat ani u jablek či hrušek, chybět budou dokonce i vlašské ořechy. Výsledek letošní sklizně je tedy jedna velká bída. A možná i právě pro to všechno nás obklíčil žlutočerný hmyz. Vosa mají tu smůlu, že je nemá nikdo rád, ačkoliv přinášejí i užitek. Pro většinu populace je to obtěžující, vtvírají a samozřejmě hlavně pro alergiky velmi nebezpečný nepřítel z rozmanité nabídky naší fauny. Navíc jsou to velmi čilí „pracovnice“, ony totiž ani v noci nespí. Pouze odpočívají a vyčkávají na nový den, kdy si do hledáčku s prvními ranními paprsky berou další objekt svého zájmu.

Odborníci přisuzují jejich přemnožení mírným zimám, které podporují jejich rychlé a bujné množení. Blanokřídlí z čeledi sršňovitých (což samo o sobě vypovídá o jejich povaze) byli všude – v pergolách, ve venkovních zahrádkách restaurací, všude tam, kde je lákala hlavně sladká vůně nápojů a pokrmů. Léto 2024 mělo proto i díky nim svůj velký hit. Návnady a lapače, ať již samo doma vyrobené, či koupené, které je měly lákat více než prostěné stoly. Zaručené recepty na sladko – kyselé náplně pastí se pak sdílely napříč všemi sociálními sítěmi a dostaly tak více lajků, než jiné sdílené prázdninové radosti...Ale i ty se v hojné míře dostavily a zejména plnily naše cestovatelské touhy a sny. Řasené koruny palem s chomáči oranžových plodů, bochánkovité čepice pinii, sytě zelené vzrostlé keře oleandrů s nádhernými květy barvy převážně růžové a bílé, neméně půvabné buganvilie s listy sytě růžovými, liány magnolií, háje zelených oliv a ne tak častých stromů pepřovníků. I na pohled krásné a hlavně všude rostoucí opuncie s lákavými šťavnatými plody, byt plné drobných peciček. Zrající citróny, pomeranče, mandarinky, bergamoty a neméně okouzující rudá granátová jablka. Šumění obrovských listů banánovníků s trsy klubajících se ještě zelených banánů nebo úchvatné letité cykasy. Mořem provoněný vzduch, pláže plné horkých oblázků či bílého, žlutého nebo černého vulkanického písku. Lodě pohupující se na modrostříbrné mořské hladině, která svými smaragdovými sklíčky odrážela dopadající sluneční paprsky. Stejně sluneční paprsky, které pak dokázaly probouzet i zlatavá sklíčka hladin našich rybníků a řek, jenž dokáží líně plynout svým korytem, aby se vzápětí staly výzvou všem vodákům, kteří se snaží zůstat v lodi i na divoké peřeji. Voda plná ryb a břehy poseté stanovými městečky, znějící trampské písně a táborák. Na své si přišli i rybáři, kterým se jejich ráj otevřel v blízkosti vlničko se rákosu malebného českého rybníka. A to, co bylo výzvou pro vodomilce, mohlo být výzvou i pro cyklisty v toku proletenců stezek. Vidět plynoucí kraj ze sedla kola je totiž jinak viděný svět. Svět detailů a skutečně krásy našich lesů s vůní borovic, prosluněných mytin, polí s vlnícím se žlutým obilím či rozkvetlých barevných luk. A co teprve adrenalin rychlé jízdy motorkářů, jejichž srdce hoří pro tuto vášeň i přes pomyšlení na současnou zblýlost silničního provozu. Nebo objevovat síně slavných králů a panovníků a místa, která kdysi znamenala mnohé, i takové byly prázdninové výlety - tentokrát do světa antiky, gotiky, renesance či baroka...

I to byly prázdniny a letošní léto plné zážitků z dovolených aktivních či odpočinkových, léto plné cest do blízkých či vzdálenějších krajů, ze kterých jsme se (doufáme) všichni šťastně vrátili domů. Podzim klepe na dveře a v dozvuku sice pozvené letní nálady, ale s hořkostí posledních dnů, které přinesly extrémní deště a povodně do naší republiky, zveme všechny čtenáře Kryrské rozhledny k jejímu dalšímu vydání a přejeme hlavně klidný podzim bez extrémů.

Za redakci Emilie Mazourová

Chcete pomoci obětem povodní? Tady je seznam ověřených sbírek organizací, které pomáhají:

Člověk v tísni, <https://www.clovekvtsni.cz/darujite/jednorazove?amount=2000&account=36>

Diakonie přes účet 2100691426/ 2010 nebo <https://www.darujme.cz/povodne-v-cesku>

Český červený kříž přes účet 333999/2700 nebo <https://dar.cervenykruz.eu/darovaciformular/-/mui-dar>

Charita ČR přes účet 44665522/0800 nebo https://www.charita.cz/jak-pomahame/mimoradne-udalosti/hchi_pomoci

Adra přes účet 66888866/0300 nebo <https://www.darujme.cz/sosadrapovodne2024>

DVA ROKY JSOU ZA NÁMI...jaké byly?

HODNOTÍ STAROSTA MĚSTA PhDr. Ing. Mgr. et Mgr. Václav Kadleček

Vážení občané, milí sousedé,

dva roky mého funkčního období mám téměř za sebou a v poločase, sportovní terminologií, je čas zhodnotit, co se podařilo uskutečnit a co nás ještě čeká.

Musím se přiznat, že jsem si úplně neuvědomoval, jak mnohým práce je spojeno s vykonáváním funkce starosty na malém městě s pouhými šesti úředníky a technickohospodářskými pracovníky.

Každý den čelím novým výzvám, ale zároveň vidím, jaké pozitivní změny se v našem městě dějí. Věřím, že i Vy, obyvatelé města a spádových obcí, vnímáte tyto pokroky a rád bych je i v tomto článku v krátkosti shrnul.

Mé hlavní úsilí směřuji ke zlepšení životních podmínek, ať už se jedná o obnovu veřejných prostor, modernizaci infrastruktury, nebo podporu místních spolků. Díky zastupitelstvu města, které mé snahy, nápady a náměty podporuje a díky podpoře Vás občanů a v neposlední řadě díky aktivní účasti a spolkové činnosti, se mi daří dosahovat vytyčených cílů.

Mým hlavním cílem bylo a stále je zlepšit kvalitu života v Kryrech, Strojeticích, Stebně a Běsně nejen prostřednictvím realizace programu rozvoje, který jsem společně s Vámi vytvářel a který byl podpořen zastupiteli. Během uplynulých dvou let jsem se soustředil na důležité projekty, které mají pozitivní dopad na naše každodenní životy.

Dokončila se rekonstrukce asfaltového povrchu v ulici Komenského a části ulice Pivovarská, rekonstrukce veřejných prostor ve zdravotním středisku (toalety), které nyní slouží nám všem mnohem lépe.

Budujeme nové dětské hřiště, workoutové hřiště a altán u bytového domu Jarní Zahrada Kryry (u bývalého koupaliště), vše bude dokončeno na konci měsíce října a věřím, že tento prostor bude příjemným místem setkávání nejen pro rodiny s dětmi, ale i jako místo odpočinku při procházce po našem městě. Nezapomínáme ani na naše spádové obce.

Ve Stebně byl kompletně vyměněn povrch cesty do chatové oblasti a k bývalému táboru, čeká nás výsadba stromů také ve Stebně. Proběhla instalace nového rozhlasu v Kryrech a ve všech místních částech Strojetic, Stebno a Běsno, a právě v Běsně a Stebně bude ještě posilován signál tak, aby byl příjem rozhlasu co nejlepší. Ve Strojeticích budujeme prostor k posezení u kulturního domu, probíhá velká rekonstrukce kulturního domu včetně sociálního zařízení KD. Jakkmile proběhne změna územního plánu, budeme připravovat výstavbu víceúčelového hřiště ve Strojeticích, velmi podobné tomu, které bylo před časem vybudováno v Běsně.

Nezapomínáme ani na naše nejstarší obyvatele... Posezení s altánem u bytů pro seniory dělá radost nejenom obyvatelům BPS, ale i ostatním našim občanům.

Mnozí z Vás již ví, že jsme zadali vytvoření projektové dokumentace podle vizualizace architektů ze Žďaru nad Sázavou. Část vizuálu projektu je umístěna na budově bývalé Policie ČR a již nyní máme podanou žádost o stavební povolení na tento obrovský projekt Komunitního centra v Kryrech. Věřím, že se vybudováním tohoto víceúčelového prostoru podpoří komunitní život v Kryrech, který přivede do centra města více života.

V posledních dvou letech jsem velkou část svého času věnoval také získávání nejrůznějších dotací. Díky tomu můžeme realizovat více investic, které jsou spolufinancovány krajem, ministerstvy či s podporou MAS VLADAŘ (místní akční skupina), fondů EU a dalších organizací. Namátkou je to modernizace silnice v ulici Komenského podpořená dotací 50% 1 300 000,-Kč z Ministerstva pro místní rozvoj ČR (na dotaci byl použit projekt z předchozího období, který bohužel neobsahoval rekonstrukci chodníku, ale i tak můžeme být rádi za nový asfaltový povrch).

Dále dotace na fotovoltaiku na budovách školy, školky a městského úřadu, podpořená z téměř 62% 4 000 000,-Kč dotací z prostředků Státního fondu životního prostředí, 100% dotace 1 503 000,-Kč na výsadbu stromů ve Stebně, 200 000,-Kč dotace z kraje na vizuál komunitního centra, 96 000,-Kč dotace na 1. máj z prostředků kraje, 200 000,-Kč z prostředků kraje na projektovou dokumentaci komunitního centra, téměř 2 800 000,-Kč z Ministerstva průmyslu a obchodu ČR na kompletní výměnu veřejného osvětlení v ulicích Hlavní, 5. května a Tovární. Pro lesy v majetku města se podařilo v letošním roce získat dvě dotace v celkové částce 1 188 000,-Kč. Z úřadu práce získáme na 9 pracovníků, které můžete vidět zejména při úklidu v ulicích našich obcí a při práci v obecních lesích, částku ve výši téměř 1 000 000,-Kč. Na konci letošního roku, popř. začátkem roku 2025 dostanou hasiči nový vůz, který podpořil kraj částkou 1 000 000,-Kč a částka 4 000 000,-Kč přidá město Kryry a hasičský záchranný sbor prostřednictvím Ministerstva vnitra ČR. Další dotace pro naše hasiče ve výši 150 000,-Kč bude využita na zakoupení nových zásahových oděvů. Tuto

částku se mi podařilo získat z Programu 24 pro SDH z prostředků Ústeckého kraje.

Další výraznou dotaci téměř 400 000,-Kč a s ní i spojenou změnu jste mohli zaregistrovat na městském úřadě, kde došlo ke kompletní rekonstrukci a zakoupení nového vybavení zasedací místnosti. Tento kompletně zrekonstruovaný prostor využíváme nejen pro jednání zastupitelstva, ale také pro spolkové, kulturní či vzdělávací akce.

V letošním roce získáme i nový obecní mobiliář, který bude umístěn u rozhledny (lavičky, stojany na kola, toalety, slavobránu nejen pro svatby a další). Toto vše bude financováno prostřednictvím Agentury Dolní Poohří z prostředků Ústeckého kraje v částce převyšující 300 000,-Kč. Připravuji i další projekty s využitím dotačních finančních prostředků na realizace nových záměrů, oprav a údržby, které budou v následujících letech realizovány.

Co plánuji na další roky? Má víze do dalších let zahrnuje budování kvalitních cest (např. cesta k rozhledně), opravy chodníků a silnic (Jezerní, Valovská, Hlavní, nová část Pivovarské atd.), rekonstrukci budovy bývalé Policie ČR, kulturních domů v Kryrech a ve Strojeticích, velkého zděného altánu ve Stebně atd. Nezapomínám ani na naše školská zařízení a plánuji pokračovat v započatých rekonstrukcích budov školy a školky. Plánuji zavedení nových projektů zaměřených na ochranu životního prostředí, včetně výsadby stromů, ale také podpory ke zvýšení recyklace odpadů. Přeji si, aby naše město bylo příkladem pro ostatní a aby obyvatelé měli možnost aktivně se podílet na vytváření kvalitního životního prostředí.

V nadcházejících dvou letech nás čeká mnoho výzev, já věřím, že společně s Vámi občany, dokážu naplnit ambiciózní cíle. Jsem přesvědčen, že společně můžeme pokračovat v této nastolené pozitivní dynamice. Děkuji Vám za důvěru, kterou mně i mému týmu projevujete.

Společně budujeme naše město a já se těším na další pokroky, které nás čekají. Děkuji Vám za Vaši podporu a důvěru. Společně tvoříme lepší zítřek pro naše město a spádové obce!

PhDr. Ing. Mgr. et Mgr. Václav Kadlecěk
starosta města Kryry

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KRYRY

15. řádné, 4. září 2024

Ve středu 4. 9. 2024 se uskutečnilo již 15. jednání Zastupitelstva města Kryry, na kterém se projednávaly důležité body týkající se rozvoje města a jeho hospodaření. Zastupitelé se sešli v téměř plném počtu a jednání proběhlo v konstruktivní atmosféře.

Po úvodním schválení zápisu z 14. jednání ZM Kryry a programu jednání následovala kontrola dříve přijatých usnesení, která byla rovněž schválena. Zastupitelé se zaměřili na závěrečný účet města Kryry za rok 2023, který byl schválen. V rámci rozpočtové změny č. 3/2024 byly navýšeny jak příjmy, tak výdaje, přičemž příjmy vzrostly o 2 747 015,47 Kč a výdaje o 3 510 015,47 Kč. Tento krok byl důležitý pro zajištění dalšího čerpání rozpočtu města a s tím spojeného rozvoje města.

Následovalo schválení obecně závazné vyhlášky města Kryry č. 1/2024 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství. O výše zmíněné vyhlášce jsou zveřejněny podrobnější informace v samostatném článku.

Zastupitelé také odsouhlasili pravomoc starosty schvalovat rozpočtová opatření do výše 200 000,-Kč u jednotlivých závazných ukazatelů, přičemž u příjmů nebude tato pravomoc omezena. V případě rozpočtového zapojení účelově přidělených prostředků z jiných rozpočtů může starosta města provádět opatření ve vyšších částkách samostatně.

V rámci kontroly čerpání rozpočtu k 30. červnu 2024 bylo vzato na vědomí aktuální plnění rozpočtu. Jedním z nejvíce očekávaných bodů byla architektonická studie náměstí Kryry, která byla také schválena. Zpracováním architektonického návrhu se bude zabývat firma IGLOO ARCHITEKTI s. r. o., která má na svém kontě i návrh komunitního centra Kryry. Výsledná projektová dokumentace by měla sloužit jako podklad pro žádost o dotaci na revitalizaci veřejného prostranství z IROP.

Dalším důležitým bodem byla smlouva o nájmu prostor pro umístění Alzaboxu vedle Z-Boxu na parkovišti za obchodem spotřebního družstva Jednoty, která byla také schválena. V oblasti energetiky byl schválen výběr dodavatele dodávky a instalace fotovoltaických elektráren na budovy MěÚ, ZŠ a MŠ Kryry. Vítězem se stala společnost Columbus Energy a. s. za cenu 2 651 349,58 Kč, přičemž 65 % této částky pokryje dotace.

Zastupitelé také schválili podání žádosti o dotaci u Ministerstva průmyslu a obchodu ČR na výměnu veřejného osvětlení v ulicích Hlavní, Tovární a 5. května. V rámci organizačních záležitostí se projednaly standardní prodeje a pronájmy pozemků, také byla schválena přeložka elektrického pilíře na parcele 5070/2.

Na závěr jednání proběhla diskuse, v níž se zastupitelé vyjadřovali k aktuálním otázkám a potřebám města. Z jednání vzešly nové podněty a nápady, které budou předmětem dalšího zpracování v nadcházejících měsících.

PhDr. Ing. Mgr. et Mgr. Václav Kadleček,
starosta města

POPLATEK ZA OBECNÍ SYSTÉM ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ 2025

Zastupitelstvo města Křivý schválilo na svém 15. jednání dne 4. 9. 2024 novou obecně závaznou vyhlášku č. 1/2024, která se týká místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství.

Tato vyhláška, která vstoupí v platnost 1. ledna 2025, přináší zásadní změnu v oblasti financování odpadového hospodářství v naší obci. V rámci nové vyhlášky dojde ke zvýšení ročního poplatku za odpad z dosavadních 700,-Kč na 1 000,-Kč..

Cílem této úpravy je zajistit dostatečné finanční prostředky na efektivní a ekologické řízení odpadového hospodářství. S rostoucími náklady na odpadové služby a zvyšujícími se nároky na ekologické zpracování odpadů je nezbytné upravit poplatky tak, aby odpovídaly aktuálním cenám za svoz,

skládování a likvidaci. Nevynulo se tomu ani naše město.

Rádi bychom však občany informovali, že pro ty, kteří uhradí poplatek do termínu 31. března 2025, je připravena sleva 200,-Kč. Tímto způsobem mohou včasní plátcí snížit svůj poplatek na 800,-Kč ročně. To znamená, že pro většinu občanů, kteří platí popelnice včas, dojde k reálnému navýšení ceny pouze o 100,-Kč.

Tato změna by měla pozitivně ovlivnit nejen kvalitu služeb v oblasti odpadového hospodářství, ale také přispět k ekologičtějšímu přístupu k nakládání s odpady.

Věříme, že občané pochopí důvody pro toto navýšení a využijí možnosti slevy.

Poplatek za popelnici do 31. 3. 2025 800,-Kč/osoba

Poplatek za popelnici od 1. 4. 2025 1 000,-Kč/osoba

Včasná úhrada (do 31. 3. 2025) = 200,-Kč sleva

Město Křivý
Zastupitelstvo města Křivý

Obecně závazná vyhláška města Křivý č. 1/2024
o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství

Zastupitelstvo obce města Křivý se na svém 15. zasedání dne 4.9.2024 usneslo vydat na základě § 14 zákona č. 180/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších úprav (dále jen „zákon o místních poplatcích“), a v souladu s § 10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „vyhláška“).

Čl. 1
Úvodní ustanovení

(1) Město Křivý touto vyhláškou zavádí místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství (dále jen „poplatek“).

(2) Poplatek tvoří obecní poplatek je kalendářní rok.

(3) Správcem poplatku je Městský úřad Křivý.

Čl. 2
Poplatek

(1) Poplatníkem poplatku je :

a) fyzická osoba přibýhající v obci nebo

b) vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, na které není přibýhající žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce.

(2) Spolužadatelé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci jsou povinni plnit poplatkovou povinnost společně a nerozdílně.

Čl. 3
Ohlašovací povinnost

(1) Poplatník je povinen podat správní poplatek ohlášení nejpozději do 15 dnů ode dne vzniku své poplatkové povinnosti: útlup usídlení v ohlášení upravuje zákon.

(2) Dojde-li ke změně údajů uvedených v ohlášení, je poplatník povinen tuto změnu oznámit do 15 dnů ode dne, kdy nastala.

PhDr. Ing. Mgr. et Mgr. Václav Kadlecěk, starosta města

BOHATÉ MENU PRO SPORTOVNÍHO FANOUŠKA

Labužníci, milovníci sportu, zejména ti „gaučovní“, televizní, si v posledních měsících přišli opravdu na své. Světový sport jim na talíři připravil opravdu královské menu.

Jako předkrm hokejové mistrovství světa v Praze. Tak to jsme si fakt pochutnali. To byly lahůdky a pamlsky. Bohatá hokejová tabule s pochoutkami vítězných zápasů ve čtvrtfinále, v semifinále a ta laskomina ve finále! To se nepřejí, nechali bychom si to líbit co nejčastěji. Šéfkuchaři Pastrňák, Dostál, Nečas, Kaše a ostatní v českých dresech nám připravili skvělé zážitky.

Čekali jsme dobré zákusky i od našich fotbalistů na Mistrovství Evropy. Jasně, ani ten největší optimista si nemyslel, že fotbalisté napodobí hokejové borce a že si zase budeme mláskat. Ale tu pachut z úst po nabídce naší reprezentace, tu jsme si nezasloužili. To nebyla hostina, možná tak maximálně mizerný oběd ze závodní jídelny, po kterém vám určitě není dobře. S naším reperi fotbalem to jde z kopce již delší dobu a reputaci nezachránily ani dobré výsledky klubových mužstev, ani trenérská rošáda. Fotbal se musí vyčistit od základu, ale žádná jen tak leštění klik, ale pořádné vygrutování od shora.

Ještě si obnovíme chuťové buňky na Tour de France. Vychutnáme si Pogačara, Vindegarda, Rogliče a hurá do Paříže.

A již je to tady. Hostina pokračuje. Je tu hlavní chod - 33. hry letní olympiády v Paříži. To si Smáčkeme a po té fotbalové bidě si snad správně chuť. V nominaci 111 našich sportovců, z toho deset obhájí medaili. Jsme namaleni z Tokia 2021.

Přenosy z Paříže v optimálních evropských časech. Všichni máme ubrousky na krku a přístroje v ruce. Roušky jako v Tokiu už nehrozí. Olympiáda začíná a bohužel trochu polykáme na prázdnou. Zahájení jsme přezili, jeho délka nebyla optimální. Objevíli jsme krásy Paříže, kulturní rozmanitost francouzské civilizace a nestandardní nástup po řece, dešť zakrývá tolik diskutované oblečení naší výpravy. Bylo to velkolepé, originální. Pro mne však trochu zanikl v té bohatosti sportu. Tíse vzpomínám na hluboký zážitek z roku 1992, kde oheň zapálil lukostřelec hořícím šípem a nikdy se mi nevymaže pohled na slavného Muhammada Aliho (velkohubého Cassia Claye) a jeho Parkinsonem roztržené ruce, držící olympijskou pochodeň. Ty ruce, které dokázaly uzemnit všechny soupeře z ringu a v kterých byl skryt dynamit. Atlanta 1996. Tak hluboko se mi pařížský úvod nezaryje.

Je prostě na tenisových kurtech i na divoké vodě. Tam to určitě zacinká. Zacinkalo, ale ne tak hlasitě, jak jsme čekali. Ani ze střelnice jsme tentokrát žádný dortik nedostali. V bazénu jsme se také moc nenajedli. Hrdina Krpálek končí v prvním kole.

Soutěže o co nejmenší bikiny v beachvolejbale se nepovedla a naše děvčata, ač se v utkání poplácávala a hladila, co to šlo, žádné velké vítězství nezaznamenala. To, že bude nějaký bohatý jídelní atletický lístek, tomu jsme moc nevěřili. Kuba Vadleých hodil tak daleko, že by v Tokiu bral zlatou, přesto scházely 4 centimetry na „placku“. Takhle jen bramborová.

Chuť nám vrací mušketyři a všichni si pochutnávali na jejich vítězném zápase s hrdými Francouzi. To bylo něco. Olizují se ještě dneska. Těšil jsem se na dortik v podobě Adama Ondry, ale ten se nepovedl. Vůbec mi to však nevedilo, Adam je příklad

obrovského bojovníka a má u mne vždycky své první místo. Přesouváme se zpátky k vodě a konečně plné číše.

Ťukáme na zdraví našich zlatých rychlostních kanoistů a ti určitě vyprovokovali oštěpačku s naší vlajčkou na tričku. Zátopková to nebyla, ale bronz chutná stejně.

Maratonská běžkyň z Nizozemska ještě téměř napodobila našeho Emila a již je tu závěr. Stejně nekonečný. Alespoň, že nepřší. Naši sportovci snad cestu na stadion přý našli. Já je neviděl. Projev na závěr mi připadá podle jednoho vzoru. Zase nejlepší olympiáda, nejlepší organizace, nejlepší diváci... asi je to slušnost. Olympijskou vlajku nese Tom Cruise do LA. Bizarní vystoupení na pláži ve Státech a mám obavy z toho, co ještě uvidíme při příštích hrách v roce 2028. Líbilo se mi to závěrečné sfouknutí lampičky s olympijským ohněm, to bylo při vši velkoleposti takové lidské...

Sportovní „prostřeno“ končí. Nejsem úplně hladový, ale upřímně, moc jsem si nepochutnal. Zaslouhou našich borců odcházím od stolu jen s částečným uspokojením hladu po úspěchu.

Pokládám si otázku. Proč? Odpovídám si jen sám pro sebe a nepokládám to za názor odborníka. Odpověď musí najít ekonomové, filosofové, manažeri, funkcionáři... Je ústup z pozic vinou menšího zájmu o sport mladé generace? Jejich chabého fyzického stavu. Je to vinou nižších financí, které plynou do sportu, zejména do toho na nejnižších úrovních? Je to v systému řízení tréninkových středisek, v práci s mladými talenty? Proč neúčast žádného kolektivního sportu naší reprezentace v soutěžích olympiád? Je to tím, že se mění mentalita našich sportovců? Že zmizeli Zátopkové, Pláničkové, Jágrové, Železní. Pro ně byl sport dřina a odříkání a měli jen ty nejvyšší cíle. Mám pocit, že dnešní borci dosáhnou na olympijskou nominaci a to je pro ně vrchol. Výsledek na OH už jen třešnička. Hlavně si to užít. Sbírat zkušenosti? Na olympiádě? To se mi nelíbí. Na to jsou jiné, méně důležitéjší soutěže. Zlatí Fuksa, Dostál nebo třeba Šablíková jsou výsledkem spíše rodinných skupin, individuální schopnosti a výkonnosti jednotlivce. Není to zaslouha naší sportovní politiky. Neobjektivní hodnocení sportovní vrchnosti, typu „Všechno je v pohodě, výsledky nejsou nejhorší, mohlo to být horší, není tolik medailí, ale hodnotí se hlavně zlaté“. Podle mne to ničemu a nikomu nepomůže. Ale tak to teď nechodí jen ve sportu. Podobné zavírání očí před chybami, jejich příčinami a nasazování různých brýlí, to už mají sportovní funkcionáři odkoukané.

Bude nás po letošním náporu bohatého sportovního menu bolet břicho? Nebylo to obžerství? Já si myslím, že to brzy strávíme a zůstanou v nás jen příjemné zážitky. Dáme si trochu jedlé sody. Ještě se bude nějaký čas diskutovat o vítězích ženách boxerkách, o vhodnosti zařazení breakdance, golfu, BMX, o zbytečném fotbalu. O některých dalších momentech právě skončené olympiády, ale hlavní je, že olympiáda žije, je to fungující projekt, který bude pokračovat a nezmiří z našeho života. A možná jednou se dosáhne i toho, že nebude strach z jejího zneužití teroristy, že nebude nutno pořádat při ní mimořádné bezpečnostní manévry, že nebude nutno zakazovat některým sportovcům účast a že se dočkáme třeba alespoň po dobu konání her, toho, že na celém světě se rozostří mír.

Bc. Jaromír Hykl

DUKLA VĚČNĚ ŽIVÁ - PŘIPOMÍNKA VÝROČÍ KARPATSKO - DUKELSKÉ OPERACE

80 LET
OD KRVAVÉHO
MASAKRU

Dědeček i pradědeček bojovali ve druhé světové válce – prošli Dukelským průsmykem a Duklu přežili. Toto místo je pro mne dodnes symbolem velkého vítězství, statečnosti, míru vykoupeného krví a hrdinství, na které jsem byla vždy velmi pyšná. Když dědeček začal na tyto boje vzpomínat a vyprávět, moje dětské představy ho viděly jako velkého hrdinu, který ve slušivé vojenské uniformě a se zbraní v ruce hrdě bojuje na Dukle. Byla jsem pyšná, když popisoval vítězství a úplně jsem hltila vyprávění o jeho válečném zranění nebo o statečné cestě vojáků přes celou Československou republiku až do Prahy, o řízení tanků jen pomocí kompasu, tedy bez silničního značení, o jejich režimem vynucené zastávce v Klánovicích u Prahy, o posledních válečných událostech v hlavním městě, jehož ulice byly kropeny krví...Největší bitva, které se, kdy Češi a Slováci zúčastnili a která vrcholila přesně před 80 lety, dne 6. října 1944, v ředlu, ale žádnou naivní dětskou představou vskutku nebyla. Žádná jiná vojenská operace nevyvolává mezi Čechy dodnes tolik sporů a zlé krve. Dokonce i mezi veterány, kteří na Dukle bojovali. Jedni ji považovali za zbytečný masakr, druzí naopak za vyvrcholení jejich šestiletého boje za osvobození republiky a nazývali ji dukelskými jatky. Považovat ji proto za „zbytečnou“ je zneuctěním památky všech, kteří v těchto krutých válečných bojích padli.

Dukla se ale také stala významným nástrojem pro upevňování tzv. československo-sovětského přátelství v minulosti, před rokem 1989 byla zneužita komunistickou propagandou.

Zneužit byl i samotný 6. říjen. V roce 1950 byl na tento den stanoven Den československé armády, triumfu vojenské odbojové koncepce Gottwaldova moskevského vedení KSČ a jako mezník v procesu vzniku československé poválečné armády, včetně potlačení například vojenských zásluh legionářů nebo vojáků západní fronty.

Vojáci dukelských bojů však nebyli nositeli komunistické ideologie. Naprostá většina z nich zůstala věrna odkazu masarykovské demokracie a prošla po roce 1948 stejnými či podobnými útrapami jako vojáci jiných armád.

To byli ti, kteří přežili. Více než 560 příslušníků 1. československého armádního sboru je pohřbeno ve společných hrobech v Památníku československé armády na slovensko-polském pomezí - na Dukle. Další tisíce vojáků, kteří zde položili životy, odpočívají na symbolických pohřebištích v okolí slovenského města Svidníku.

Dukelský průsmyk byl místem největší bitvy na území Slovenska za 2. světové války. Karpatsko-dukelská operace, jejíž součástí byla i bitva o československé hranice, měla pomoci slovenským povstalcům. Původně měla trvat jen 5 dnů, ale nakonec boje trvaly v období od 8. září 1944 až do 28. října 1944. V této operaci bojovalo i mnoho našich rodičů nebo prarodičů.

A proč si připomínáme právě datum 6. října? V tento den po urputných a krvavých bojích, přešli přes Duklu vojáci 1. československého armádního sboru a stanuli na půdě své vlasti.

Operace počítala s tím, že dvě východoslovenské divize obsadí průsmyky přes Karpaty, kudy proniknou sovětská vojska za součinnosti československého armádního sboru. Na Slovensku probíhalo povstání. Němci ale Slováky odzbrojili, Karpaty obsadili a vybudovali důmyslnou a členitou obranu. Bylo to spíš politické gesto než vojenské rozhodnutí.

Postup horským terénem probíhal za obrovských ztrát nakonec až do dubna 1945. Němci ztratili asi 52 tisíc vojáků a množství bojové techniky, Sověti asi 83 tisíc vojáků. Daň 1. československého armádního pluku za touhu po svobodě byla velmi krutá. Sbor pod vedením legendárního velitele generála Ludvíka

Svobody v konečném součtu evidoval 935 padlých, 756 nezvěstných a 4 518 raněných.

Při studiu materiálů o Dukelském průsmyku jsem mnohokrát narazila na polemiky, zda vůbec měla operace na Dukle smysl. Názory se pochopitelně různily a k této otázce se vyjadřovala spousta armádních odborníků. Většina se shodovala v jednoznačné odpovědi „ANO“. U každé této odpovědi následoval dodatek v podobě „ALE“.

Vůbec si netroufám jakkoliv posuzovat jejich odborné názory na tuto operaci, jen mne osobně zaráží, že i po osmdesáti letech vyvolává tento válečný masakr tolik polemik.

Jsem „jen“ potomek rodiny, již se tyto válečné události osobně týkaly. Dědeček ve svých vzpomínkách myslí na bratry, o které v těchto bojích přišel, na rodiče, kteří se konce války nedožili, na kamarády, se kterými ho pojilo doživotní přátelství už právě proto, že spolu prošli Duklou. A myslím, že v těchto úvahách nebyl nikdy sám, osobně se tyto události dotkly mnoha rodin našeho města a regionu.

Na dědečkově nočním stole ležela vždy jedna kniha. Její desky byly ohmatané, bylo vidět, že v ní bylo mnohokrát čteno. „Dukla věčně živa“ autora Václava Širce byla dědečkovou biblí. Mnohokrát jsme se ho ptali, proč si v ní pořád dokola čte? Jeho odpověď byla jednoznačná: „To jsou vzpomínky na ty, kteří tu už nejsou, to jsou vojáků přiběhy, které ožívají znovu, když je čtu, na těch stránkách se potkávám znovu se svými bratry...“

A tato vzpomínka na dědečka je pro mne víc než jakékoliv polemiky o smyslu Dukly, protože ti všichni, kdo ji prošli, chtěli pomoci vlasti, kde se sami nenarodili, přesto i ve svém mladém věku byli natolik stateční, že za ní šli položit třeba i vlastní život!

"Už masakr u polské vesničky Machnówka (9. září 1944) měl Čechoslováky varovat, jaké peklo je asi bude čekat v Dukelském průsmyku. 3. československá brigáda složená většinou z nadšených - nicméně minimálně anebo vůbec vycvičených - vojáků Čechů vpochoďovala tehdy v husté ranní mlze do horského údolí s tím, že jednotky wehrmachtu jsou na kilometry daleko. Mlha se brzy zvedla. V tu chvíli se spustilo naprosté peklo. Velitelé netušili, že kolem vesnice, pouhých čtyři sta metrů od Čechoslováků, jsou Němci, navíc dobře připravení a zakopaní. Sověti tvrdili, že nepřátelské postavení je daleko. Do vesnice se nakráčelo v trojstupech jako na nástup. Mlha se zvedla, poté přišlo, všude bylo bláto. Vypadalo to, že se páli ze všech stran z minometů, kulometů a kanónů. Lidé křičeli a utíkali. Strhla se panika. Vzduchem přitom létaly utržené hlavy, nohy anebo i části rozervaných trupů. A v tuto chvíli přišla i střelba do vlastních řad, kdyby k tomu nedošlo, nezastavil by se útek z boje, který hrozil přerůst v naprostou katastrofu. Ten by strhl totiž i další jednotky, které se k Machnówce teprve blížily. Krutě, nemilosrdně, přímá smrt z obou stran. V mnoha případech se fasařoval i šnaps - i pod jeho vlivem se postupovalo dále za cenu hrozných ztrát. Do sboru narukovali dokonce i šestnáctiletí vojáků Češi, které posílali s týdenním výcvikem - a často i bez něj - do přímého boje. Lze těmto dětem vůbec vyčítat, že je strach připravil o rozum a někdy přinutil k útěku? Po Machnówce klesla bojová morálka vojáků téměř na nulu, čemuž se nelze vůbec divit..."

Citováno z deníků veteránů

Text Emilie Mazourová, foto web

TAKÉ LETOS SI SMUTNÉ VÝROČÍ KRYŘSTÍ PŘIPOMÍNALI V ŽATCI

OPERACE: ČESKÝ MALÍN

PROČ? TO NIKDO NEVÍ...

Přesně na den smutného a tragického osudu volyňské vesnice našich předků, tedy 13. července, si v Žatci připomněli 81. výročí od tohoto masakru. Ani letos nechyběla delegace z Kryř, která je vždy nejpočetnější z celého Podbořanského a Žateckého regionu. Místostarostu města Josefa Koláře doprovodili pánové Miroslav Brda, Ing. Miroslav Sahulka a Antonín Synek, za ženy paní Marie Čonková a Iva Dolejšková. Ti všichni spolu s dalšími zastupiteli měst, kraje, spolků, organizací, vojska a církve vzpomenuli u pomníku před žateckým městským hřbitovem na poslední den Českého Malína na Ukrajině, na všech 400 obětí, které zahynuly při bezdůvodném vymazání této vsky z mapy světa. Nacistické tyranie dodnes zaráží svou krutostí, dodnes vhnáí slzy do očí za zmařené lidské životy, za oběti druhé světové války...

poklidné životy, přesto na ně hledáček nacistické zrůdnosti ukázal...

Pan starosta neopomněl připomenout, že ani my v současném světě nenecháme sáhnout na naši zemi, na naše životy, na naši svobodu. „Válka nikdy nic nevyřešila, nikdy nikomu nepomohla, nikdy nikomu nic nedala!“, uzavřel svůj hluboký a upřímný projev Ing. Laibl.

Úvodního projevu se při pietní akci zhostil starosta města Žatec Ing. Radim Laibl. Připomněl malínskou tragédii, vyzval přítomné k zamyšlení, proč museli tito všichni zemřít, čím se provinili, čím na sebe poukázali... Neodpírali poslušnost, nebouřili se, žili

„Měla jsem to štěstí, že díky svojí prababičce Naděždě Krůvkové a její dceři Jiřině Krůvkové jsem měla zážitky z Volyně takřkajíc z první ruky. Vyprávěly mi spoustu veselých příhod, ale myslím, že víc bylo těch smutných a vážných. Bylo mi asi deset, když jsem poprvé slyšela o vypálení Českého Malína. Prababička říkala: „Ve vesnici Český Malín jsme měli příbuznou, dědečkovu sestru. Byla mladá a měla krásnou čtyřletou holčičku. Často jsme ji s rodinou navštěvovali a měli jsme ji moc rádi. Jednou do vesnice přišli Němci, vyhnali všechny lidi ven z domů, pak je nahnali do stodol a tam je zaživa upálili. Ani tu malou holčičku nenechali na živu. Když někdo chtěl utéct ze stodoly ven, toho zastřelili...“. Ptala jsem se tehdy prababičky a proč? Proč je upálili? „To nikdo neví“, řekla mi a říkala mi to vždy, když o Malíně mluvila. Tenkrát jsem to všechno vnímala jako šokující událost. Něco neuvěřitelného a krutého. Ovšem vzdáleně krutého. Tento příběh mi ve stejném znění vyprávěla i její dcera, moje babička. Považte, byla osmdesátá léta a bylo to celých 40 let od této tragédie. Když jsem se stala dospělou, kolikrát jsem se ptala sama sebe: Proč mi to ty babičky říkaly, vždyť jsem byla malé dítě? Později jsem si odpověděla, že to pro ně bylo životní trauma, zážitek, který jimi otřásl, a na který nemohly obě zapomenout ani po tolika letech a v novém domově v Československu. Myslím, že to zkrátka musely někomu říct a že já jsem byla věčný posluchač, bytí malé děcko. Letos mi je pětadvacet let. Jsem ve věku, kdy moje prababička přišla o svoji drahou švagrovou. Také mám svoji rodinu, příbuzné a blízké lidi. Také mám čtyřletou dceru. Neříkám, že s odstupem let této události rozumím, nebo že chápu emoce těch pozůstalých. Ale jejich příběh se zrcadlí i v mém životě. Jsem ráda, že moji předci se mnou sdíleli i tyhle bolestivé okamžiky. Budu si je navždy pamatovat. Na závěr bych chtěla dodat: My, občané České republiky žijeme pohodlný a bezpečný život, važíme si toho!“

Nemohla jsem jinak než uveřejnit celý osobní projev Mgr. Edity Šebesty Langpaulové zastupující Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, který následoval. Její chvílemi chvějící se hlas přednesl posluchačům dojemný příběh její rodiny... V ten moment navzdory krásnému letnímu slunečnému dni, navzdory všem plánům na pěkné prázdninové odpoledne, navzdory dovoleným, které mnozí z nás měli před sebou, navzdory šťastným životům, které žijeme, navzdory banalitám, které mnohdy řešíme, jsem si vzpomněla na svoji prababičku Marii Malou, která pocházela z Hulče. Na její laskavou povahu, na její lásku vůči všem pravnoučatům a vnoučatům a na její volyňské příběhy, které nám i ona vždy vyprávěla, a jejichž

smutek odlétl na křídlech času... Oči plné slz, dojeti a odraz celého projevu Mgr. Šebesty Langpaulové v dnešních dobách. Jak dokáže být vše pomíjivé, jak dokáže být vše velmi rychle zapomenuto a jak současně dokáže být více než osmdesát let staré příběhy našich předků...

Na závěr promluvila Olga Nepivodová, rovněž zastupující volyňské sdružení, která přítomné pozvala k bustě prezidenta Edvarda Beneše na Kruhovém náměstí a do Podměstí k pamětní desce Libuše Mrázkové-Novotné. Tam byly rovněž položeny kytky.

Díky iniciativě nejen žateckých volyňských Čechů byl 29. června 2007 na Kruhovém náměstí odhalen Benešův pomník v podobě busty na postavci. Na slavnost přijeli i vnuk generála Ludvíka Svobody a jeho dcera Zoe. Volyňští Češi tak chtěli vyjádřit poděkování za pomoc Dr. Beneše při jejich poválečném návratu z Volyně do Československa. Mnoho volyňských Čechů se usadilo právě na Žatecku, odkud byli předtím odsunuti sudetští Němci. Po druhé světové válce se zde konaly i velké oslavy za účasti volyňských Čechů ze všech regionů. Dr. Edvard Beneš Žatec jako prezident nikdy nenavštívil. Některé převážně německé obyvatelstvo Žatce k němu mělo ostatně velmi rezervovaný postoj, stejně jako předtím k prezidentu Masarykovi. První republiku chápali jako odboj Čechů, tedy i Beneše, proti Rakousko-Uhersku jako zradu, o čemž svědčí např. jedovaté poznámky na jeho adresu v žatecké městské kronice. Nejbližší městu byl 18. května 1947, kdy na 17 minut s manželkou Hanou zastavil v Jesenici. Prezident se podepsal do městské kroniky a popřál Jesenici „aby zůstala navždy tak česká, jako je“, což byla dobová reakce na odsun německých obyvatel, kteří museli nedávno opustit i Jesenici. Beneš se pak v Jesenici pozdravil s mládeží, legionáři a reemigranty z Volyně a vydal se na další cestu.

LETNÍ SEZÓNA 2024 ZAHÁJENA I UKONČENA...

...ANEBO ROZTANČENÉ STEBNO

A je to tady. Rok uběhl jako voda a prázdniny jsou na dosah. Největší radost z dvouměsíčního volna mají bezesporu děti, a tak bylo už tradiční „Zahájení léta“ určeno z velké části opět jim. Letos, stejně, jako v loňském roce byla tato akce spojena s Dětským dnem, takže o spoustu legrace, dobré nálady, soutěží a odměn nebyla nouze.

Tento rok byl ve znamení olympiády, a tak se i disciplíny, které děti plnily, nesly ve stejném duchu. Celou „Stebenskou Olympiádu“ zahájila svým prvním vystoupením taneční skupinka Love dance,

zminěným Garfieldem. To však zdaleka nebylo všechno. Osadní výbor a Okrašlovací spolek Stebno 2020, jež zábavné odpoledne pořádaly, si letos pro naše nejmenší připravily překvapení v podobě

22. června 2024

složená z místních a „chalupářských“ dětí, které na tuto akci již od dubna pilně trénovaly. A protože k olympiádě patří také maskot, nesměl chybět ani ve Stebně. Byl jím velký živý kocour Garfield.

Odměnou za sportovní výkony byly dětem nejen balíčky plné dobrot, ale také skutečné medaile předávané na stupni vítězů a rovněž fotografie s již

profesionální dětské show Miši Doležalové. Dvě hodiny tak měly děti možnost skákat, tančit a opět soutěžit.

Dovršením dětské zábavy byla už tradiční hasičská pěna, kterou zajistil SDH Kryry a ve které se vyřádilo nejen bezmála šest desítek dětí, ale i spousta odvážných dospělých.

V podvečer se pak návštěvníkům se svými dalšími třemi vystoupeními znovu představila skupinka Love dance. Tentokrát se podařilo zapojit i diváky a celé prostranství u altánu se doslova roztančilo.

Dětem se povedlo dostat na pomyslný parket sourozence, maminky, tatínky, babičky i dědečky. Poté následovalo dvouhodinové vystoupení kapely Flow V, která rovněž zvedla návštěvníky ze sedadel, a dokonce je i rozezpívala.

Ve Stebně bylo zkrátka opět veselo. A nejen to. Občerstvení nabízelo spoustu dobrého jídla i pití a nechyběly ani sladké dobroty místních kuchařinek.

Velký dík si ale zaslouží také sponzoři celé akce, jimiž bylo město Kryry, Nadace VIA, SDH Kryry, Divadlo NaOko Chomutov a Kroll & Ziller CZ, s. r. o. Tímto patří všem zmíněným velký dík.

Takže až se příště budete rozhodovat, kam vyrazit, neváhejte a zavítejte do Stebna. O dobrou zábavu tu není nouze.

A než jsme se nadáli, stáli jsme ve finiši prázdninového volna. Před „chvilí“ jsme ve Stebně oslavovali zahájení léta a doslova obratem ruky jsou dva horké měsíce plné dovolených, dětských táborů a bezpočtu úžasných zážitků za námi. My jsme se však rozhodli nesmutnit, a naopak si konec prázdnin náležitě užít. A pokud jsme si dosud mysleli, že naše akce jsou poměrně vydařené, tak tato byla skutečně EXTRA vydařená. Místo tradičního názvu Zakončení léta, by se letošní loučení s prázdninami dalo bez nadsázky nazvat jako „Taneční zábava pod širým nebem“.

31. srpna 2024

A to doslova. Hudební duo Tandem z Mostu dokázalo rozprout zábavu natolik, že tančili a zpívali i ti, kteří většinou jen pozorují cvrkot. Taneční skupinka stebenských dětí s názvem Love dance opět předvedla, že pohyb opravdu miluje a že na hromadný tanec dokáže na „taneční trávník“ vytáhnout nejen maminky a tatínky, ale také babičky, dědečky, své kamarády i ostatní návštěvníky. Pro děti byly připraveny soutěže, ze kterých si odnesly spoustu krásných cen. Do pozdních večerních hodin se ve Stebně dobře jedlo, pilo a dovádělo.

Chtěli bychom tímto poděkovat všem, kteří se s námi přišli bavit a rovněž těm, kteří přispěli jakoukoli částkou na obnovu naší další památky – tentokrát kříže u kostela Svatého Jana Křtitele.

Zároveň děkujeme za finanční podporu organizaci MAS Vladař, o. p. s. Ústecký kraj a městu Kryry.

A co dodat závěrem? Snad jen – příště na shledanou. Protože jak my s oblibou říkáme – Stebno prostě žije!

*Text, foto Blanka Kubíková,
organizační tým OV Stebno a OS Stebno 2020*

HOUBY JSOU, VIDĚT JEN V TELEVIZI, ALE
MY TO ZKUSIMĚ VE ČTVRTEK 3.10. A EXEMPLÁŘE
 PŘEDÁME OD 1600 DO PŘÍŠALÍ KD KRYVÝ.
 PŘEDEM DĚKUJEME ZA VAŠE PŘÍSPĚVKY.
VĚŘÍME, ŽE V PÁ/SO PAK TRADIČNĚ BUDE

VÝSTAVA
 4.10. **HUB** 5.10.
 KD KRYVÝ

VSTUP DOBROVOLNÝ

PÁTEK OD 900 – 1700 PRO ŠKOLY A VEŘEJNOST
 SOBOTA OD 900 – 1400 PRO VEŘEJNOST A PORADENSTVÍ
 SOBOTA OD 1400 ČLENSKÁ SCHŮZE MK, KTERÝ ZVE A POŘÁDÁ!

KULTURNÍ DŮM V KRYRECH

HRA SPISOVATELE ZDEŇKA JIROTKY

20. listopadu 2024,
od 19.00 HODIN

DSKLAS
DIVADELNÍ SPOLEK KLAS KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ

Zdeněk Jirotka

SATURNIN

Dramatizace a režie

Václav Polda

partneři
představení

vstupné

150 Kč

**NYKLÍČEK, METLICKÝ, NYKLÍČKOVÁ, HRBEK
HLADOVÁ, MILOTA, JŮSTL, ŠKACH**

**VSTUPNÉ NA
MÍSTĚ 150 Kč**

**V PŘEDPRODEJI
100 Kč**

předprodej zahájen v
Městské knihovně Kryry
tel. 725 935 966

prodej vstupenek na
místě od 18.15 hodin

svoje rezervujte předem
telefonicky na
sekretariátu starosty
tel. 477 477 973,
nejpozději
do 15. 11. 2024

**Kulturní komise města Kryry zve spoluobčany na hru
plnou humoru a skvělých hereckých výkonů**

PERU A BOLÍVIE

**KRÁSY PŘÍRODY,
BAREVNÁ MĚSTA A DÁVNÉ
CIVILIZACE**

**BESEDA
Jakuba Kachelmaiera**

15. ŘÍJNA 2024, 17.00 HOD.

**MĚSTSKÝ ÚŘAD KRYRY - ZASEDACÍ MÍSTNOST
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ**

V rámci několikaměsíčního putování po Peru a Bolívii navštívíme společně rozmanité kraje obou zemí od amazonského deštného pralesa, přes pobřeží Tichého oceánu, hluboké kaňony a pouště až po vysoké vrcholky And. Nahlédneme do tajů dávných civilizací včetně několika známých inckých památek, na venkov a také do malebných měst z dob španělské kolonizace.

LOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY

Kryry, 16. června 2024

Třída Lvičat naší mateřské školy takhle plná běžně nebývá. Odpoledne ve středu 16. června však praskala ve svech. Vedle dětí, které do této třídy MŠ Pohoda poslední rok docházely, sem tentokrát přišli i jejich rodiče, prarodiče, tetičky, strýčkové, známí. Aby tuhle kryrskou drobotinu doprovodili, zatím symbolicky, do první třídy té opravdové, velké školy.

Letos se s mateřinkou loučilo celkem pětadvacet nejstarších předškoláků. „Stejný počet pak přišti školní rok do školky přibude,“ vypočítává ředitelka Bc. Věra Melicharová. A zdraví rodiče i hosty, kteří ještě těsně před vypuknutím akce přicházejí. Je mezi nimi také starosta Kryr doktor Kadleček, svým novým „studentům“ se přišla představit a „převzít si je“ paní učitelka základní školy Mgr. Irena Hrdličková.

Nechybí pochopitelně zbytek pedagogického sboru MŠ Pohoda a samozřejmě jsou tu především děti.

Všechny přítomné na začátku tohoto setkání přivítala paní ředitelka Melicharová. Zdálo se mi to jen nebo se jí hlas skutečně zachvěl dojetím? Budoucím školákům popřála do nové etapy jejich života všechno nejlepší. Nedá se svítit, těmhle prátům končí doba her. Čekají je první povinnosti, první opravdové úkoly.

Tradiční akce naší mateřinky se zúčastnilo dvacet tři dětí z pětadvaceti. Ty si pro všechny zúčastněné připravily krátké pásmo básniček, tanečků a písniček, prostřednictvím kterých shromážděné obecenstvo provedly celým svým školním rokem.

Poté krátce promluvila paní učitelka ZŠ Mgr. Irena Hrdličková, která dětem řekla, jak moc se na ně v té „velké škole“ těší a že pevně věří tomu, že si to spolu užijí!

Starosta Kryr doktor Kadleček se sice vzdal možnosti pronést k budoucím školákům krátký projev, nabídl za to něco výrazně lepšího: totiž tašku s drobnými dárky, které budoucím prvňákům věnovalo naše město. A pak, v ruce meč, jednoho po druhém pasoval na školáka! Následně byly děti dekorovány odpovídající šerpou (PRVNÁČEK 2024 + jméno každého jednoho z nich – děvčata v růžovém provedení, chlapci v modrém – prostě dotaženo do detailu). K tomu taška s dárky od města nebyla bonusem jediným, neboť druhou obdržely od své mateřinky. A aby toho nebylo málo, na konec akce všechny předškoláky/prvňáky čekal nádherný dort.

Zbývá dodat, že ředitelka MŠ Bc. Věra Melicharová se tento den rozloučila s dlouholetou učitelkou mateřinky Janou Vašíčkovou, která se práci pro děti věnovala od svých osmnácti let. Dostala velikou, krásnou kytku. A v důchodu ji může hrát to vědomí, že na ní bude mnoho a mnoho lidí, kdysi předškoláci, dneska dospělí, v tom nejlepším vzpomínat. Kdo z nás to má?...

Co říci závěrem? Že závidím těm, kdo se mohou profesionálně starat o děti „školkou povinné“. Vychoval jsem svoje dvě děti, mám sedm vnoučat – a vím, že pokračovatelé našich rodů jsou nejspíš mezi čtvrtým a sedmým rokem svého života.

A ony, myslím tím učitelky mateřinky, v tomto jejich věku s nimi žijí!

„CARPE DIEM“

„UŽÍVEJ DNE“, MILÝ PŘEDŠKOLÁKU!

Prázdniny jsou za námi, i když počasí to asi neví, možná mu to nikdo nepověděl, zřejmě vlaštovky, které letos rekordně rychle opustily naši krajinu, nestihly nic z toho, co obvykle dělají. Nepoposedávaly na drátech, jen krátkou chvíli byly jejich letecké eskapády vidět na podvečerní obloze. Zkrátka podzim je tu. Zřejmě přeskochí i babí léto, ze sandálů rovnou do teplých bot.

Prázdniny nám svým uzavřením dopřály čas na přípravu školního roku. Malovali jsme třídu Motýlků, náš pan školník maloval nejen dopravní hřiště, paní uklízečky celou školu umyly, uklidily, paní učitelky plánovaly práci s dětmi, také se nakupovalo vše, co potřebujeme k naší práci.

A druhého září jsme otevřeli bránu a vpustili nedočkávané rodiče s jejich dětmi. Přišli, někteří odhodlaní, se slovy, „Já už to zvládnu bez maminky!“, jiní se slzičkami, loučící se ve dveřích s maminkou, tatínkem, zkrátka osamostatňují se, postupně vylétají z hnízda.

Mateřinka je opět veselá, plná dětských tváříček, těch nejkrásnějších stvoření našeho světa. Máme plány, jak dětem připravit plně využitá všechna roční období. A začali jsme podzimními tématy.

*„Hola, škola na nás volá,
tady jsem doma,
tady mám kamarády,
čas jablíčkové vůně.“*

Ale nepředbíhejme. Nejprve si tu musíme všechno prohlédnout, seznámit se s kamarády, prostředím, sžívat se spolu ve třídě, vytvořit si společná pravidla, která nám pomohou vytvořit pohodu a klid na práci, ale i na legraci, na učení. Vše je každý rok jiné, starší děti mají jiné paní učitelky, jinou třídu, vyšší požadavky na samostatnost, na dovednosti, vždyť vším směřujeme k úspěšnému zaškolení v základní škole.

Letošní první třídu naplnilo našich 25 předškoláků, pardón, prvňáčků, pasovaných panem starostou. Přejeme jim samé dobré zážitky, ať zažívají úspěch, nebojí se a učí se s radostí.

A našim dětem přejeme, ať nejsou nemocné, ať se ve třídách vidáme po celý rok. Rodičům přejeme, ať mohou v klidu pracovat a s důvěrou nám svěří to nejdražší, co mají.

Zaměstnancům přejí, ať jsou zdraví, mají energii na dětské kolektivy, ať mají co nejvíce krásných nápadů, čím prozářit dětské oči.

*Zkrátka ŠŤASTNÝ NOVÝ
ŠKOLNÍ ROK 2024-2025.*

*„Carpe diem – užijej dne,“
milý předškoláku!*

Text a foto Věra Melicharová,
ředitelka mateřské školy

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2024/2025 V KRYRECH

V pondělí 2. 9. 2024 jsme tradičně na nádvoří školy zahájili školní rok. Žáky přivítali zástupci města Kryry a vedoucí zájmových útvarů. Ti informovali o možnosti zapojení dětí do volnočasových aktivit. Ve škole v současnosti probíhá nábor a výsledný přehled kroužků bude uveřejněn na webu školy www.zskryry.cz.

Stalo se pravidlem, že během prázdnin připravujeme pro žáky nějaké překvapení. To letošní má podobu velikých polepů oken ve spojovací chodbě, které prezentují naše nejznámější dřeviny a polepů schodů do školní jídelny, které symbolizují potravní pyramidu. Obě novinky nebudou pouhou dekorací, ale poslouží jako netradiční výukový materiál.

Školu v tomto školním roce navštěvuje 190 žáků, z toho 114 na 1. stupni. Z jiných škol k nám přestoupilo 5 žáků. Došlo k poklesu počtu oproti červnu o 12 žáků, protože uplynulý školní rok ukončilo povinnou školní docházku 32 „devátáků“. Nyní už není žádná ze tříd paralelní. Do 1. třídy nastoupilo 24 žáků.

V novém školním roce pracuje na škole 15 učitelů, z toho 3 na zkrácený úvazek, 3 asistentky pedagoga a ve 3 odděleních školní družiny pracují 3 vychovatelky.

Každý školní rok provází celoroční projekt. Letošní projekt "Škola pro život" je zaměřen na příjemné klima, prevenci negativních jevů a bezpečnost ve škole. Cílem projektu je mj. minimalizovat konflikty mezi žáky, které často pramení z komunikace na sociálních sítích a přenáší se do školního života. Žáci čekají besedy a exkurze, projektové dny a soutěže.

Škola pokračuje v plnění projektu OP JAK II, díky kterému mj. zaměstnává školní asistentku nebo speciálního pedagoga.

Čeká nás obnova bylinkové zahrady, která dostane umístěním do vyvýšených záhonů novou podobu. Plánujeme pořízení klimatizačních jednotek do učeben 1. stupně, nákup nové interaktivní techniky nebo nového žákovského nábytku do učebny dějepisu.

Chtěli bychom pokračovat ve výměně osvětlení v učebnách 2. stupně.

Učitelé hledají možnosti, jak svým žákům výuku zpříjemnit. Díky spolupráci s panem Petrem Ulkem mohli žáci 4. a 5. třídy strávit jeden horký zářijový den na Městském koupališti v Podbořanech.

Příští týden je čeká výlet do Prahy a „Bojovka na Kampě“. Opět jsme se zapojili do projektu „Golf do škol“, takže si žáci 3. třídy vyzkouší hru na golfovém hřišti v Podbořánkách. Možná se najdou v jejich řadách nadějní golfisté.

Učitelé tělesné výchovy připravují žáky na podzimní soutěže, pedagogové organizují netradiční exkurze, například do K-centra, které se specializuje na protidrogovou problematiku. Jednotliví třídní učitelé zahajují třídní projekty a soutěže.

Diáře se plní aktivitami i vychovatelkám školní družiny, které v nejbližší době připravují představení Divadla Z bedny, návštěvu obyvatel bytů pro seniory, Brambóriádu, setkání s rodiči a mnoho dalších aktivit.

ŠKOLA NA CESTÁCH

Ateliér Laurencie Heláskové

V posledním týdnu minulého školního roku se uskutečnila závěrečná akce celoročního projektu ŠKOLA NA CESTÁCH, kdy jsme během deseti měsíců společně procestovali všechny světadíly – od Asie, přes Austrálii, Afriku, Ameriku a zpět do Evropy a České republiky.

Každá třída si připravila své téma vlastním způsobem – pořádaly se výstavy spojené s výkladem, se soutěžími, kvízy, se sledováním filmů i sportovními akcemi.

Proběhly besedy s hosty, kteří cestovali po Austrálii, po Africe, v jídelně se připravovalo jídlo spojené s určitým světadílem či zemí. Četly se cestopisné knihy, tvořily se výtvarné práce zaměřené k tomuto tématu a poslouchala se hudba typická pro dané etnikum.

Poslední akci připravila čtvrtá třída – byla to procházka městem Kryry, jejíž součástí byla také návštěva u pana starosty.

Děti cestou plnily řadu úkolů, zastavovaly se na místech, která pro naše město mají svůj kulturní a historický význam. Bylo možné navštívit kryský kostel Narození Panny Marie, kde pro ně bylo připraveno vyprávění o kryské historii a Schillerovu rozhlednu, kam v závěru své cesty žáci vystoupali.

Tento projekt podpořil a rozvíjel spolupráci mezi dětmi, mezi třídami v rámci celé školy.

Práce s informacemi, sdílení s ostatními, hledání zajímavostí a společná práce na přípravě akcí, tvůrčí činnost a uvědomění si, kam patříme a jaký je svět kolem nás, ten blízký i ten vzdálený – to byl hlavní cíl, k němuž jsme směřovali.

Věříme, že z větší části se nám podařilo tento úkol splnit.

*Text Mgr. Marie Vránová,
Foto Mgr. Alena Beerová
učitelky ZŠ Kryvy,*

NA NÁVŠTĚVĚ U SENIORŮ ANEB SPOLU JE NÁM DOBRĚ

Ze svého dětství si pamatujeme na to, jak rádi jsme pobývali ve společnosti našich prarodičů – dědečků a babiček. A nebylo to jenom proto, že nám dovolili více než rodiče. Jejich přívětivá společnost pro nás měla zvláštní kouzlo. Jejich vzpomínky a vyprávění pro nás byl vzdálený, neznámý svět plný dávných dobrodružství a zážitků, který jsme chtěli poznat...

Žáci ze školní družiny ZŠ Kryry se v jednom květnovém odpoledni opět vydali na návštěvu seniorů v Bytech pro seniory v Kryrech v rámci našeho dlouhodobého projektu "Mezigenerační setkávání".

Ve výborné náladě jsme si vymalovali pohádkové omalovánky, povídali jsme si, smáli se spolu a opět nám spolu bylo velmi pěkně.

Chceme tímto velmi poděkovat za příjemně strávené odpoledne nejenom s opékáním buřtů, které pro nás babičky a dědečkové připravili, ale i za výborné sladké pochoutky, které chutnaly samozřejmě jako od babičky!

Těšíme se na viděnou!

Foto, text vychovatelky ŠD

Z POHÁDKY DO POHÁDKY VĚ ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

U příležitosti oslav Mezinárodního dne dětí se naše zahrada a nádvoří proměnily v pohádkovou říši. A jaké pohádkové postavy jste zde mohli potkat? Červenou Karkulku, Sněhurku, Minnie, Shreka a Fionu, mnoho dalších krásných princezen, kovboje, čertíci, klauna, vlka a mnoho dalších půvabných i trochu strašidelných postav.

6. ČERVNA 2024

Naši malí žáci tak mohli na celkem 8 stanovištích měřit síly v dovednostních, vědomostních i sportovních soutěžích a procvičit si svou paměť, obratnost i zručnost. Mohli jsme tak vidět lovení rybek, přenašení včelky do úlu, skládání čepice Večerníčka, najít diamant, zavázat tkaničku, uvít vile Amálce věneček, navlékání korálků, a také soutěž v třídění kytiček. Za každou splněnou disciplínu žáci získali razítko do speciální kartičky a odměnu. Počasí nám přálo, nálada byla vynikající.

Všichni jsme si letošní pohádkové odpoledne moc užili a už teď se těšíme na příští rok!

Text, foto vychovatelky ŠD

**JANA
KUČEROVÁ**

CESTAMI PŘÍRODY

28.9. - 11.10.2024

**VERNISÁŽ 28.9.2024 VE 13.00 HODIN
SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ KRYRY**

OBŘADNÍ SÍŇ MĚSTSKÉHO ÚŘADU V KRYRECH

POUZE V OTEVÍRACÍ DOBĚ ÚŘADU - NUTNO DOMLUVIT NA SEKRETARIÁTU STAROSTY

<https://www.kryry.cz/mestsky-urad/uredni-hodiny/>

VSTUP ZDARMA

KNIŽNÍ TIPY PRO PESTROBAREVNÝ PODZIM MĚSTSKÁ KNIHOVNA KRYRY NABÍZÍ TYTO NOVINKY:

PRO ČTENÁŘE KRYRSKÉ ROZHLEDNY PŘIPRAVILA BARBORA BODIOVÁ

ROMÁNY PRO ŽENY

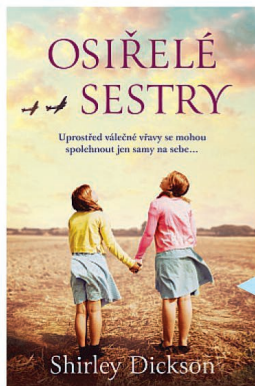

Říká se, že první lásky znamenají konec nevinosti. Tato slova nemohou pro nikoho platit víc než pro Everlynne... Po velké tragédii ztratí vše, na čem jí záleží, a rozhodne se izolovat v Salemu a prakticky přestane žít. Když se však objeví pohledný Dominic, je stále těžší v tomto životě pokračovat. Everlynne znovu objevuje sebe sama, když v tom se znovu vynoří příznak minulosti. Není nic horšího než být zamilovaná do dvou mužů. Zvlášť, když vás jeden z nich nenávidí.

Mladá herečka Lucie se po mateřské dovolené snaží vrátit ke své herecké kariéře, ale setkává se s běžnými strastmi svobodných matek a zamotává se do bláznivých situací při hledání lásky. Svérázně a s vtipem řeší a komentuje různé životní situace, které by někteří označili za tabu a při nichž by leckdo raději přivíral obě oči. Hrdinku na její nelehké životní cestě nedoprovázejí pouze její extrovertní a tak trochu potrhle kamarádky, ale i Šedivka, její vnitřní hlas, se kterým má komplikovaný vztah. Skrze příběh čtenář nahlédne do světa mateřství, filmu a sexualit. Román nejen pobaví, ale zároveň nutí se zamyslet a klást si stejné nebo podobné klíčové životní otázky jako Lucie. Kolik mužů a žen musíme v životě přežít, než potkáme toho pravého?

VÁLEČNÝ ROMÁN

Dojemná a bolestná kniha. Příběh dvou sester, které matka odložila v sirotčinci před druhou světovou válkou... Vyzdvihují nádherný sesterský vztah a charakter Trevora. Určitě stojí za přečtení. Kromě jiného je tu popsáno hodně mezilidských vztahů a milostných propletenců. Ale hlavně je nutno zmínit výborně popsanou dobu, v níž se příběh odehrává, a to sice období 2. světové války v bombardovaném Londýně. Ačkoliv jde o beletrii a postavy jsou fiktivní, děj je živý a napínavý.

MÁ MILOSTNÁ DOBRODRUŽSTVÍ

Jaromír Hykl

Přiznám se, že mé vzpomínky na milostná dobrodružství leží už někde na dně mé duše. Vytahovat je zpátky na světlo denní je už samo o sobě dobrodružstvím a opravdu soubor s pamětí. Některá však patří do kategorie nezapomenutelné, a to hlavně proto, že jsem při nich vždy utrpěl nějakou ostudu či potupu. Tyto dvě „dámy“ mne provázely téměř celým mým dětstvím a dá se říct i pubertálním jinošstvím.

Oblíbenou zábavou nás kluků byl pochopitelně fotbal. Na hřišti to bylo daleko, a tak jsme denně mastili fotbalák v naší ulici.

Místo branky dva kameny, nebo něco podobného, postranní čáry tvořily obrubníky a hřiště bylo na světě. To, že bylo trochu z kopce a prašné, nebo zase blátivé nám vůbec nevadilo a odehrávaly se na něm veliké zápasy.

Občas nám v zápalu boje zalétl míč za plot některé z přilehlých zahrad. Tak i tentokrát letí prudká střela až do výběhu pro slepice souseda Otomana. Protože je míč můj, musím pro něj jít. Vyhoupnu se na plot a skáču dolů. Ouha, jednou nohou dopadám na hrnc s vodou pro slepice a jeho hrana mi rozbíjí holeň. Úpím bolestí a skáču po jedné noze, bohužel ta je nestabilní a klouže po slepičinci. Padám k zemi a ruku nechávám pod tělem, láme se v předloktí. Při pádu jsem se hlavou udeřil o žebřík do slepičárny. Ležím na zádech v bolestech. Míč je kus ode mne. Kluci zvoní na sousedy, aby mne pomohli zachránit. Přichází sousedovic dcera Jitka. Kráska, kterou my kluci ze sedmičky všichni tajně milujeme. Je starší, chodí už do devítky, ale je krásná a já s ní chodím. Akorát, že ona o tom neví. Teď se sklání nade mnou. Ležím ve slepičincích, roztržené bérce, zlomenou ruku a slabý otřes mozku. Za ní kluci, odnáší mě na ulici a volají sanitku. Jitka se usmívá, ale ne na mě. Normálně se mi směje, nakládají mě do sanitky a už s ní nechodím. A ten míč jsem tam nechal.

Krátké vlasy, krátká sukně. Příhodné jméno: Sylva Krátká. Je atletka a chodí do atletického oddílu. Láska k ní, přivedla do atletického oddílu i mě.

Sylva byla běžec na dlouhé tratě a pro mě byla dlouhá trať už čtyři sta metrový ovál na stadionu. Ale podařilo se mi dvakrát jí nést tašku na cestě z tréninku. Co jsem při tom blábolil si už raději nepamatuji. V sobotu se jede závodit na přespolní běh. Velká příležitost pro můj plán, jak ji dostat. Cestujeme do místa závodu vlakem a já si vybojoval místo vedle ní. Dotykám se jí nohou a jsem v sedmém nebi. Nejprve běží holky a Sylva končí na krásném čtvrtém místě. Teď je řada na mně.

Mám skvělý návod na to, jak vyhrát. Napálím to hned od startu, všem uteču a první místo je moje. Ale teď přichází na řadu moje kamarádky - smůla a ostuda. Na první křižovatce, kam jsem přiběhl úplně první se asi ztratil fáborek krepového papíru, který značil další cestu, nebo jsem ho přehlédl. Běžím úplně jinou cestou. Duchapřítomně se vracím zkratkou na trať. Zkratka byla sice delší, o to však méně schůdnější, kopřivy mi sahaly až k pasu a v cestě bylo několik spadlých stromů. Když přibíhám do cíle, byly ceny za umístění již rozdány. Přesto finišuji, šlapu si na rozvázanou tkaničku a padám po hlavě do cíle.

Druhý den se v regionálních novinách objevila reportáž ze závodu a fotka, pod kterou byl text: „Běžec s č. 6, ač poslední provádí před cílovou čarou „tygří skok“. Nečekaná energie a elán“.

Rozblijím si koleno na noze, kde už mám na holení jizvu od hrnce. Ve vlaku sedí Sylva s vítězem chlapčeské kategorie. Když pajdám z nádraží domů, tak je vidím přede mnou, jak ji nese tašku. Tak se Sylvou už také nechodím.

Přichází doba tanečních. Zde jsem žádné silné zážitky neprožíval. Myslím ty pozitivní. Nebyl jsem a nejsem žádný exkluzivní tanečník. Ve StarDance bych určitě nezabodoval. V životě jsem si nejlépe zatancoval se svojí ségrou, když ona tancovala valčík a já polku a hráli jive. Nesnášel jsem mazurku. Můj úsměv na partnerku byl vždycky ohromný šklob a tanečnice se při každém pohledu na mne, tanečníka, lekala. Nezapomenu však na jednu lekci. Učili jsme se blues. To jsem zvládal s neuvěřitelnou lehkostí a sebevědomím Richarda Gentzera.

Několikrát se mi podařilo vyzyvat k tanci Soňu. Pro mne byla nejkrásnější ze všech děvčat. Celá v bílém, nádherné vlasy. Naštěstí jsem s ní netancoval mazurku a podařilo se mi ji pozvat na čtvrtek do kina.

Na tu noc poté, nikdy nezapomenu. Až do horečnatého usnutí jsem cítil její vůni, její útlý pas, který jsem držel a tančili jsme spolu na prázdném parketě blues jen my dva. Čtvrtek vše rozhodl. Kino proběhlo a doprovázím Soňu na internát, kde bydlela.

Do té doby probíhalo vše celkem dle plánu. Mého plánu. Až do rozhodujícího okamžiku. Soňa si koketně pohrávala s kabelkou. Byla na dlouhém řemínku, aby ji mohla nosit přes rameno. Různé s ní kývala a točila. Bohužel jedna otočka mne zasáhla, protože jsem se snažil být co nejbliže vedle ní, do těch nejcitlivějších míst.

Dodnes přemýšlím, jestli to nebyla z její strany cílená záležitost. Chlapci, kteří již podobný úder zažili, vědí, co člověk při tom prožívá. Fyzická paralýza, temno před očima a v nich jen slzy pro pláč. S vypětím všech sil jsem Soňu doprovodil. Lel jsem jako postřelený sob v Tajze a moje myšlenky byly daleko od toho, na co jsem se celou dobu připravoval.

Na intr se děvčata, která překročila večerku, vracela zahradou za budovou, kde byla díra v plotě. Na tom magickém místě vždy probíhalo loučení randících dvojic a já se na to neskutečně těšil. Starší chlapci mi o tom loučení vyprávěli neuvěřitelné příběhy.

Bohužel skutečnost však byla někde jinde. Byl jsem rád, že jsem se doplazil až k díře, ve které Soňa zmizela a z celého vytoženého loučení zbyla jen pusa na tvář. Taková ostuda. Plazil jsem se domů nešťastný, a kdyby cestou byla nějaká vysoká skála nebo řeka, skončil bych se svým mrzkým životem. A tak jsem přestal chodit se Soňou.

Ještě několik příhod a nešťastných a ostudných lásek v mém životě proběhlo a bylo to také zajímavé. Ale aby to nevypadalo, že jsem skončil sám. Tak to ne. I já si našel nakonec svoji lásku a štěstí. Jsem mnoho let šťastně ženat a otec krásných a chytrých dětí. Na dávné lásky ale nezapomínám a někdy si říkám, že bych raději šlápnul do hrnce, nebo zabloudil při přespoláku. Cesty za nimi byly lepší než cizí, i když i díky nim na mne ten můj šťastný čekal.

Zájemci z řad veřejnosti, kteří chtějí publikovat svá literární díla doposud schovaná v "šuplíku", na stránkách městského zpravodaje, mohou své příspěvky zasílat na mail knihovna@krry.cz. Obsahem maximálně dvě stránky formátu A4, v textovém souboru MS Word. Nebude uveřejněn text s nevhodným obsahem, vulgární, neetický, politicky vyhraněný a kohokoliv dehonestující.

KNIHY PRO MLÁDEŽ, FANTASY, SEVERSKÁ KRIMI

Nádherná kniha nejen pro děti. Přecitlivělá si ji může i dospělý, protože její krásu ocení možná daleko více. Kniha chytne za srdce, s Emily bylo lehké prožívat její utrpení i radost. Je to nádherná oslava dětské duše, až na konci je člověku trochu líto, že tak rychle roste. Kniha dostává jedničku a určitě chcete číst další díl...

Draci, svět, magie, romantika, tajemství a super napětí od začátku do konce. Violet je hrdinka s problémy, které se nebojí stále překonávat, nenechá se jen tak někým odradit a umí si udělat vlastní názor.

Pěkně napsaný a hodně napínavý příběh o trošku jiném pohledu na ostatní lidi. Škoda začít tímto pátým dílem. Rozhodně nezjistíte, kdo je vrah hned na začátku, odhalení s k r y v á z á v ě r a na tohoto pachatele by rozhodně nikdo nevsadil...

VZÍT DO DLANÍ DÁLKU A NAJÍT ZNOVU PŘÍBĚHY OROSENÉ ČASEM...

...ZA AUTOREM KNÍŽKY POVÍDEK PSANÝCH PLNICÍM PEREM

S lehkostí a půvabem pavího pera píše skvělé povídky, fejetony, glosy, publikuje v regionálním tisku, nejen, že se účastní, ale i vyhrává republikové soutěže v literární tvorbě, zaznamenává současné dění coby kronikář, vydal prvotinu svých povídek, chodí na vysokou, i když teď už jen na tu pro „třetí generaci“, ale o to s větší chutí - stále totiž potřebuje na sobě pracovat, protože ve své zbytečné skromnosti o sobě neustále pochybuje. Osobně ho znám dlouhých dvacet let, a když o tom tak přemyslím, tak musím napsat, že se za těchto sedm tisíc tři sta a něco dnů vlastně nezměnil... Nezdolná energie, elán, nadšení pro věc, bystrý úsudek, charisma, ale i trochu zamračený výraz v obličeji, ze kterého se ale záhy klube důvtip, šibalský pohled a zjištění, že to všechno je jen jakási kamufláž, maskovací manévry. Jsme přece pracovníci nápravného zařízení a tento „poker face“ je vlastně na denním pořádku, už kvůli vlastní obraně vůči společnosti našich klientů, se kterými jsme dnes a denně v kontaktu. „Jdu s darebákama ven, jedeme na Krakovec, máme tam s kastelánem domluvenou brigádu...“, oznamuje letmo do naší kanceláře „bachařskou“ hantýrkou a mizí kdesi na chodbě ve směru na bránu ven z budovy se skupinou potrestaných, kteří pro tuto venkovní akci mohou výjimečně použít civilní dress code...

A o kom, že tu už nějakou chvíli píší? Už několikrát exkluzivně jen pro náš časopis napsal příspěvek – na přání, na dané téma, k dané situaci, nikdy neodmítl, nikdy neřekl ne, velmi ochotně, i když se o jeho příspěvky doslova prali a perou i jiní zájemci. Na stránkách Kryrské rozhledny netřeba proto dlouho představovat pana **Bc. Jaromíra Hykla** z Vrutku, mého milého, ale bohužel už bývalého kolegu z pracovního prostředí věznic, kde pracoval mimo jiné i jako pedagog volného času.

Je mi obrovskou ctí, že jsme se mohli po letech potkat i u jiné „práce“, u našeho vzájemného hobby, kterým je psaní a troufnu si s drozdití uvést, že i literární tvorba. Letos našel konečně odvahu a své překrásné povídky vyndal „ze šuplíku“ a vydal knižně. Knička „**Povídky psané plnicím perem**“ se určitě dočká dotisku, neboť byla prakticky ihned rozebrána a stala se bestsellerem. Osobně se velmi těším na další díl, který se Jaromírovi už určitě rodí v hlavě a o své příběhy se také určitě rád podělí se svými čtenáři. A to už je přece pádný důvod k malému rozhovoru pro náš časopis, protože i mezi kryrskými našel své příznivce, kteří čekají na další jeho příspěvky, jenž se čtou jedním dechem od začátku až do konce...

Jaromíre, předně ti gratuluji k velkému úspěchu, a to k letošní zlaté v soutěži Chomutovský kalamář i k

vydané knižce povídek. Vím, že se tomu bráníš, když to o tobě říkám, ale já tě vnímám už jako profesionála ve svém oboru, vydáním povídek ses zařadil mezi spisovatele, a proto se tě zeptám, máš-li nějakou radu pro ty začínající. Jak se nenechat odradit třeba prvním neúspěchem? Jak ses vlastně dostal ke psaní ty a kdy tě vůbec napadlo první povídky tzv. „hodit na papír“?

Hlavně chci říci, že se za žádného spisovatele nepovažuji. I když bych jím rád byl. Jsem spíše vypravěč se schopností převést mluvenou řeč na psanou formu. Moc si vážím toho, když mi čtenáři mých povídek říkají, že při čtení mají pocit, jako bych byl s nimi, vedle nich a vyprávěl jim své příběhy. To mi dělá dobře, a tak bych to chtěl udržet. Přemyslím, kdy jsem začal. Bylo to asi v období, kdy jsem byl ve vedení skautského oddílu ve Vrutku a snažil se malým skautikům ukázat, jak se píše kronika. Vytvořil jsem v té době „**Legendární**“ zápisy, které se dodnes čtou při našich dnes už pamětnických setkáních s bývalými „táborníky“. „**Stavba týpí**“ nebo „**Stavba sauny**“ dodnes vyvolávají salvy smíchů. Myslím, že tehdy jsem přišel na to, že bych mohl něco vytvořit a „házet na papír“. Na střední škole jsem miloval povídky Šimka a Grossmanna a dodnes je považuji za něco kouzelného a inspirativního. Stále při své psaní vnímám tak trochu, jejich styl. A rada? Číst, číst, číst. Od malička jsem byl velký čtenář, návštěva knihovny byla pro mne vždycky zážitek.

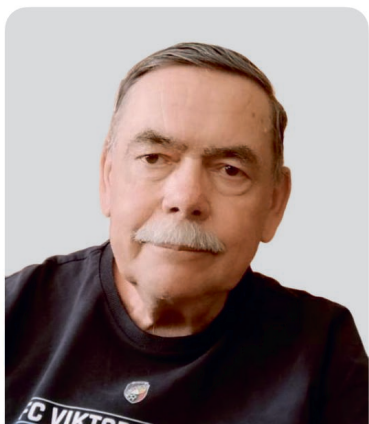
V mé rodné Kadani jsem byl v knihovně stálým hostem a později, asi v páté třídě, i mladým „zaměstnancem“. Balil jsem knížky, vyplňoval kartičky, vedl evidenci... to mě bavilo a hlavně, že jsem byl mezi knížkami a časopisy. Hltal jsem vše, co mi přišlo pod ruku. Asi v té době se formoval můj vztah k literatuře a schopnost i vyjádřit svoji myšlenku, můj zážitek pro jiného čtenáře. Dnešní doba je trochu posunutá. Čte se internet, hlavně ne nic dlouhého, přelétnout zprávy, prohlédnout videa. A já radím čist. Hodně čist a rovnat si vše, co přečtu v hlavě. Vzít propisku, nebo sednout ke klávesnici, pak bude mnohem snazší a začne to běžet z hlavy skoro samo. Dobrovolně se přiznám, že v době maximálního pracovního nasazení, rodinných starostí a radostí, různých povinností čas na knihu byl stále kratší. V plné síle jsem se k četbě vrátil až jako důchodce. Našel jsem audioknihy a jejich zásluhou se počet „přečtených“ knih několikrát zvýšil. Doporučuji.

Možností jak navázat vztah s knihou je dnes mnoho, za sebe jsem moc ráda, že se stále čtou ty tištěné, že i mladá generace objevuje jejich kouzlo a podlehe mu. Kniha pořád není přežitek, ale hobby, poznání, ta zvláštní chemie, kterou předává autor čtenáři a čtenář autorovi. Navází na úvod – chystáš už druhý díl svých povídek? Prozradíš, případně něco víc – třeba, zda to budou zbrusu nová díla či sáhneš opět do minulosti a projdeš se společně pamětí a vzpomínkami na dětství a mládežnické roky?

Druhý díl povídek určitě chystám. Často už ho mám v ruce a těším se z něho. Než se to však stane skutečností, bude to trochu trvat. Povídky pro první knihu jsem tvořil možná rok. Nedá se sednout a říci si, tak dneska napíšu dvě povídky a do konce týdne čtyři. Tak to nechodí, ale je fakt, že někdy jsem schopen na jeden záťah zvládnout třeba dvě nebo tři. Sice je další dny proškrtávám a přepisuji... Každopádně chci udržet tu hlavní linii, putování po březích mého dětství. Přiznávám, že ne všechno, co napíšu, jsou moje vlastní prožitky a zážitky. Je jich většina, ale i velká část je odposlouchaná a děj prožil třeba někdo jiný. Funguje i fantazie. A to hodně.

Protože vím, že máš rád literární žánry napříč, ale nebráníš se ani poezii, musím se za ženské osazenstvo zeptat, zda jsi patřil ve svém jinošském věku k mužům, kterým verše učarovaly? Lépe řečeno, otázka přímo na tělo - recitoval jsi někdy děvčatům básničky, či dokonce si je sám skládal?

Mám pocit, že básničky skládal v určitém věku snad každý mužský. Nevynulo se to ani mně. Bylo to tak trochu živelné a neudržitelné. V trampském období jsem myslím i uspěl v časopise Mladý svět v rubrice „Táborový oheň“ s básničkou „Kamarád“. Ale to byl jen úlet. Dokonce jsem později dal dohromady i jednu „sbírku“ asi deseti básní. No, jsou nepublikovatelné. Už je nemám. Ale recitace nikdy nebyla mým šálkem kávy. Ostych,

Pan Bc. Jaromír Hykl je narozen ve znamení Panny na den svatě Ludmily. Pochází z Kadaně a trvale žije ve Vrutku, kde v současnosti vykonává činnost kronikáře. Jeho Alma mater je Pedagogická fakulta Univerzity v Hradci Králové. Svůj profesní život věnoval hlavně vězeňské službě, kdy pracoval hlavně jako vedoucí oddělení výkonu trestu a poté jako pedagog volného času. Jeho práce spočívala především ve výchovné činnosti odsouzených osob. Za svou práci byl mnohokrát oceněn. A není divu - jeho přístup se slučoval s metodami Františka Josefa Řezáče, zakladatele moderní a humánní penitenciaristiky. V současné době si užívá zaslouženého důchodu, je ženatý, má dvě dospělé děti a dvě vnoučata.

vaदा रेचि, obavy před výsměchem. To byly a jsou brzdičky. Dodnes mám chvilky, kdy mne něco romantického napadne a dalo by se to nazvat poezii. Ale na to pole se moc nepouštím.

Uvažoval bys o jejich zveřejnění, o publikování?

Ne, zatím o tom neuvažuji. To, co mne napadá je příliš osobní. Ale nikdy neříkej nikdy. Že!

Musím také zabrousit do období naší společné práce ve věznici. Jak na ta léta vzpomínáš, na koho, co pro tebe tato pracovní léta znamenala? Ptám se i proto, že vím, že jsi měl svoji práci moc rád...

To je dost obšírná otázka. Shrnout do zkratky třicet let ve věznici, je složité. Jednoznačně budu vždy vzpomínat na působení ve Věznici Drahonice. Prošel jsem tam v podstatě celým vývojem od strážmistra – referenta režimu až po vedoucího oddělení. Kolektiv byl vždy v pohodě. Bylo nás málo, každý byl schopen zastoupit každého. Problémy se řešily na „domácí půdě“. Hezká léta. Časem té pohody ubývalo. Stále budu vzpomínat na práci pedagoga volného času. Tam jsem se realizoval a práce mě bavila. Myslím, že měla i smysl. Pojal jsem to tak, že jdu s odsouzeným ten kousek jeho cesty životem, kdy je zbaven svobody. Chtěl jsem, aby ten kus cesty pro něho něco znamenal a nebyl to jen ztracený čas. Měl jsem hodně zpětných vazeb, že se to i někdy podařilo. To je asi ta nejhezčí vzpomínka na práci ve věznici. Také si vzpomínám, jak jsme spolu modernovali velký slavnostní aktiv k výročí založení věznice. Nebo co nám dalo za starosti vydat publikaci k výročí věznice. To jsme si také užili.

To už je tak dávno, že už jsem na to skoro zapomněla. Ale je pravdou, že jsme oba byli hozeni do hluboké vody mediální práce coby tiskový/tisková mluvčí, a to byla velká škola života. Máš pravdu, že služba v nelehkém prostředí věznic je opravdu široké téma a nedá se jen tak zrekapitulovat pár větami. Tak z jiného soudku (i když rovněž z obšírného) - také vím, že jsi milovníkem fotbalu. Vůbec nevím, zda je vhodné zveřejňovat název klubu (kvůli vzájemné rivalitě, které já pořád úplně nerozumím), ale doufám, že by to měl ten tvůj domovský - tedy Viktoria Plzeň, určitě vědět, že má takového příznivce a velkého fandu. Je něco, co o tomto sportu ještě nezaznělo, co bys ty rád k této vesměs mužské zálibě řekl?

Fotbal mne provází celým mým životem. To je téma na dlouhé vyprávění. Dodnes mám v sobě ta pocity, kdy jsem na sebe navlékal jako začek ten velký dres s pětikrát zahrnutými rukávy a trenkami pod kolena. Dlouho jsem nemohl usnout po zápase a znovu ho přehrál. Doba do dalšího utkání byla nekonečnou. Celé dny s klukama z ulice na plácku, tréninky. Miloval jsem tu dobu. Hrál jsem mistráky na škváře. Dodnes mám v koleni kousek zadřený. S fotbalem jsem žil až do vojny. Končil jsem v B třídě. Manželství, děti a na dlouho bez hřiště. Až jsem objevil FK Chmel Blšany. Cesta klubu až do 1. ligy. Prožíval jsem to s ním. Webové stránky, plakáty, klubové šály, bubny na klubové tribuně, transparenty. Věnoval jsem klubu hodně svého času. Dodnes je můj srdcovou záležitostí, i když je již zapadlý hluboko v dějinách fotbalu. Byl jsem s ním až do smutného konce. Na jeho místě je nyní Viktoria Plzeň. Když stojím se šálou na tribuně a zní hymna Ligy mistrů. Husí kůže a nesutečná emoce. Ten pohled na zelenou plochu a plné tribuny je pro mne lékem a elixírem, který ze mne vyhádní všechny problémy, trápení. Alespoň na tu dobu před zápasem, během něho a chvíli po, jsem mimo realitu a v jiném světě. Nesmím zapomenout na svou

funkci tiskového mluvčího FK Vroutek. Vedu facebookové stránky, dělám pro ně fotky ze zápasů, plakáty. Mám zkrátka fotbal rád a mrzí mne, že trochu pokulhává na téma okresní i celostátní úrovni. Ale to už je na jiné téma.

Vidíš, člověk by ani neřekl, že tento nejpoupatnější míčový sport na světě dokáže pojmut i tak magické momenty z tribuny a odkrývá vlastně další stránku fenoménu fandění, tu pozitivní. A když už jsme zmínili Plzeň, sejdu z fotbalového trávníku do ulic města - z tvého vyprávění vím, že tato západočeská metropole je též tvoje srdcovka. Kam bys naše čtenáře pozval, co v Plzni určitě stojí za to vidět nebo navštívit? Co tě na tomto místě uchvacuje nejvíce?

Žiji na vesnici a v malém městě již více než padesát let. Ne že by mi to vadilo, ale rád si užívám většího města. Jeho ruch, jeho atmosféru. Město žije a dýchá úplně jinak. Bavi mě jen tak pozorovat, poslouchat. Navštěvovat hospůdky, cukrárny, kavárny. Obchodní centra, různá sportoviště. Jako starý „kus“ již jezdím městskou dopravou zdarma, a tak se projíždím a vychutnávám si město. Nikdy nezapomenu zajít do katedrály sv. Bartoloměje na náměstí. Ta majestátnost, monumentalita, ten mír a klid, který se rozprostírá celým sakrálním prostředím, člověk se zde může zastavit, zamyslet se, ponořit se do svého nitra. Kolikrát to každý z nás udělá? Zapálím svíčku, venku za zadní stěnou katedrály je obrázek za mříží, na které jsou hlavičky, z nichž jedna je osahána a do stříbra vyleštěná, jak si na ni lidé sahají a něco si přejí. Také se tam zastavím a přejí si, již dlouho stále to jediné. Doporučuji také navštívit novou scénu divadla J. K. Tyla. Pěkné prostředí a skvělý repertoár.

Rovnováha vesnice a města je tedy zachována - je nás asi více, kteří si dokážeme ta „svoje místa“ na chvilku vyměnit, na chvíli si je půjčit, ale pak zase rychle zpět domů. O Plzni mluvíš s velkou láskou a cítím i trochu dojetí v hlase. Je opravdu vidět i slyšet, že je to tvoje další blízké místo pro touly. Jak jsi sám prozradil i pro přání, pro inspiraci a vlastně i pro nové příběhy, které se tam třeba narodí, a o které se s námi jednou jistě rád podělíš. Věřím, že to bude brzy.

Jaromíre, velmi děkuji za tento rozhovor i tvoje příspěvky do našeho zpravodaje. Přeji nadále plno inspirativních zážitků a symbolicky ti předávám nové plnicí pero, lahvičku inkoustu a něco pijáků, se kterými se ti tvoje povídky nikdy nerozpíjí a dovoli pustit fantazii příběhů naplno na další a další listy tvoji nové knihy!

Také děkuji a přeji rozhledně, aby se jí dařilo a měla pořád dostatek čtenářů!

Text a foto Jaromír Hykl,
za redakci KR se ptala Emilie Mazourová

Konec léta v regionu má mnoho z nás spojeno s chmelovou sklizní. Nekonečná a těžká práce na česačkách a ve chmelnicích. V současnosti již značně zmodernizované technologie česání, přesto mnozí (rádi) zavzpomínají na ruční česání do větrtelů a povinné normy, které musely být splněny, na strhávání štoků ve chmelnicích a jejich zavěšování na česače. Mnozí vzpomínají na práci u násypu na sušárnách, kdy se zdolávaly těžké žoky čerstvě ocesaných chmelových hlávek, jež musely rychle na síta, kde se postupně sušily. Nabízíme malou ochutnávku z chmelové sklizně současnosti. Fotografie pocházejí z Běsna, které je regionálním chmelovým rájem. Zde se chmelu léta daří. Konec léta a linoucí se vůně česaného chmele obcemi, která nesmí nikdy chybět. Bez tohoto typického „parfému“ by snad ani prázdninový čas nemohl skončit, nebylo by to zkrátka ono...

ÚSMĚV JE PRO KAŽDOU MAŽORETKU POVINNÝ

Elegance pohybu, mimořádná podívaná plná nakažlivé energie. Půvabné dívky s dokonalými drdůlky, do kterých si češou své vlasy, aby jejich atraktivní kostýmy mohla doladit elegantně na hlavě posazená lodička. Kryrské mažoretky patří k ozdobám všech slavností a společenských akcí, na kterých vystupují. Jejich krásná vystoupení si mnohdy užíváme i doma – v Kryrech. Pravidelně vystupují na oslavách prvního máje, Mezinárodního dne žen a Dne matek. V našem městě působí jako letitá sportovní disciplína, zájmový kroužek, který vede trenérka paní Irena Uldrichová. Po velmi úspěšné zlaté letošní sezóně požádala právě ji naše redakce o hodnocení a rekapitulaci, kterou přinášíme na následujících stránkách.

V uplynulém školním roce navštívily kryrské mažoretky nespočet vystoupení nejen v blízkém okolí, ale i ve vzdálenějších městech. Dostaly se tím do povědomí mnoha lidí a všude sklízely ovace a dobrou odezvu. S nacvičenou sestavou s názvem "Classic Hits" se, kromě vystoupení na plesích, městských slavnostech a setkáních, představily také na třech soutěžích. Všechny tyto taneční a mažoretkové soutěže proběhly během jarní sezóny na severu Čech - v Děčíně, Teplicích a Duchcově, a každá z nich má již několikaletou tradici. I proto

se vždy na těchto kláních dívčí seskupení setkala s mnoha konkurenčními a kvalitními týmy, které jsou nejen zdravou konkurencí, ale třeba i inspirací pro další vývoj kryrského týmu. I přes tuto skutečnost dokázal ten náš doslova „vytloupit“ Ústecký kraj s naprostou grácií - 1. místo ze soutěže Dance Děčín, 2. místo ze závodů Dancemanía Cup Teplice a 2. místo ze soutěže Duchcovské mažoretky. Taková radost, pocit zadostiučinění a štěstí, že i „malé mažoretky“ z Kryr dokáží něco tak velkého! Snad se i v následující sezóně povedou obdobné úspěchy...

„Zhruba od poloviny září začneme přemýšlet nad vhodnou hudbou, vymýšlet nové choreografie, budeme pilovat složitější prvky a trénovat na další vystoupení a soutěže. Tyto bychom rády navštívily minimálně tak, jako tomu bylo minulý rok a možná přidáme i nějakou navíc“, dodává s nadšením v hlase trenérka týmu.

A jaké jsou další plány kryrského seskupení? *„Co se týká náboru, ten bohužel od doby covidu nepadá na úrodnou půdu, proto se v letošním roce realizovat nebude. Při každém takovém se totiž přihlásilo jen tolik nových holčiček, co by se za nehet vešlo a mažoretkový sport je vhodné provozovat alespoň ve skupině 12 dětí obdobné věkové kategorie. I proto tedy prozatím zůstane tým kryrských mažoretek jen v původním složení z předchozích let - 11 zkušených děvčat ve věkové kategorii juniorky, které se tomuto koníčku věnují již mnoho let“, uvádí dále paní Ulldrichová i s trochou smutku v hlase.*

„Věřím, že i letos zvládneme uspět a veřejně se prezentovat se zdviženou hlavou. Těším se na každou novou spolupráci“, uzavírá naše povídání trenérka týmu.

Držme jim palce! Jejich vystoupení jsou lákavou podívanou, na kterou se díváte s obdivem a určitě každá maminka malé holčičky v tu chvíli přemýšlí, jak

by bylo krásné, kdyby se její dcera věnovala právě tomuto sportu...

Hezká podívaná skrývajících prvky tance a gymnastiky a samozřejmě obdivuhodnou práci s mažoretkovou hůlkou, je ale také hodně těžkou sportovní disciplínou. Dřina, pot, píle, cílevědomost, pravidelné tréninky, které ukrájí z volného času děvčat, ale i rodičům a trenérům - to vše skrývá zákulisí tohoto elegantního sportu. Kryrské mažoretky v současném složení dokázaly a dále dokazují, že stojí na špičce mažoretkového sportu ve své kategorii. Na jejich vystoupení je vidět technická vyspělost, energie a nápaditost a to je možná i jeden z mnoha dalších důvodů, proč dokáží okouzlit jak poroty na soutěžích, tak i své diváky. Za své dlouholeté úsilí sklízí zasloužené ovoce.

Město Kryry děkuje celému týmu za skvělou reprezentaci, trenérce Ireně Ulldrichové za chuť a elán věnovat se tomuto sportu a hlavně za bezchybně vedený trénink, kterým docílila současné úspěchy družstva. Velký dík patří také rodičům, kteří své ratolety v tomto sportu podporují a to také finančně, neboť podobně jako každý sportovní zájem i tento sahá do jejich peněženek. Závěrem přeje redakce rozhledny minimálně stejně úspěšnou další sezónu a těšíme se na další krásná vystoupení.

Text, foto Irena Ulldrichová, redakce EM, Laurencia Helásková

HASIČSKÉ LÉTO 2024

První srpnový víkend si kryští „dobrovoláci“ připravili setkání hasičů a hasiček všech věkových kategorií spolu se sborem dobrovolných hasičů z Počedělic a místními spolky Lekaf z. s. a SK Havran Kryry.

Přestože se v Počedělicích pořádá setkání pravidelně, na kryském cvičišti SDH proběhl první ročník. Hasiči vlastními silami rozšířili zázemí a proběhly i terénní úpravy. Nesmělo ani chybět vybavení na přípravu jídel a sociální zázemí.

Kromě SDH Kryry, Lekaf z. s. a SK Havran Kryry byly ještě přítomny sbory SDH Počedělice, SDH Vědomice a SDH Vroutek. Na programu byla návštěva rozhledny, procházka částí Schillerova parku, kde si dětští

návštěvníci vyzkoušeli atrakce u „Bílé zdi“ a končilo se v Letním kině Kryry. Dále proběhla prohlídka místní hasičské zbrojnice s ukázkou techniky. V mezičase se hrály různé venkovní hry, nebo se jenom lenošilo na sluníčku.

Při slavnostním nástupu byly předány pamětní listy i pamětní medaile všem sborům a spolkům. Proběhlo předání daru hasiči SDH Kryry panu Milanovi Bláhovi k životnímu jubileu šedesáti let.

Terénní úpravy v prostoru kryrského cvičiště SDH před společným setkáním

Starosta výboru SDH Petr Hájek gratuloval panu Milanu Bláhovi k životnímu jubileu

Toto setkání by nemohlo proběhnout bez sponzorů, kterým tímto SDH Kryry děkuje – MAS Vladař o. p. s. a Ústecký kraj.

Během léta proběhla i tři kola soutěže v požárnímu sportu „Tohatsu“ v Libouchci, Vědomicích a Horním Podluží a okresní soutěž v Krásném Dvoře, kde se tým umístil na krásném třetím místě.

*Nechyběly společné hry a zábava pro děti u Bílé zdi
nebo kolektivní výšlap na naši rozhlednu...*

K hasičům patří i vhodná reprezentace, proto vyjeli na oslavy 150. výročí založení sboru dobrovolných hasičů do Žihle nebo na oslavy 160. výročí vzniku Českého dobrovolného hasičstva do Telče. Nesměla chybět ani účast na dětských akcích v okolí s již tradiční pěnou. V červnu proběhl den otevřených dveří hasičské zbrojnice a dětský nábor do řad SDH.

Závěrem uvádíme pozvání na charitativní akci, které se krytší hasiči pravidelně účastní. Dne 15. 9. 2024, tedy v době uzávěrky našeho časopisu, proběhne letošní ročník „Běhu upřímných srdcí“ na jezeře Milada. Nadační fond Upřímné srdce Matěje Proška podporuje děti a jejich rodiny, které si nemohou samy pomoci v těžké životní situaci. Letošní závody se konají pro Kačenku, Sebika a Karolínku trpící vážnou nemocí.

**Zveme všechny milovníky sportu
na 9. ročník charitativní akce**

BĚH UPŘÍMNÝCH SRDCÍ

15. 9. 2024

Jezero Milada

začátek akce ve 13.30 hod.

dětské běhy

- 1 km rekreační běží
- 5 km aktivní běží
- 3 x 1 km štafeta o pohár Edgewell
- 3 x 1 km štafeta pro **hasiče** v zášahovém obleku s DT

DĚTSKÉ HRY A SOUTĚŽE

DŘÁHA VÁLEČNÍKA

HASIČSKÁ TECHNIKA

MALOVÁNÍ NA OBLICEJ

registrace na uprimnesrdce.cz/akce/beh/

100 % výměška z akce jde na pomoc pro Sebika a pro Karolínku

Text, foto Alice Hromádková

160. výročí
dobrovolných hasičů
1864—2024

Vážená paní starostko, Vážený pane starosto,

jménem celého organizačního týmu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska bych Vám a všem
Vaším členům, kteří se aktivně zapojili, ráda vyjádřila srdečný dík za spolupráci

na Celostátním setkání historických praporů, které se konalo 15. 6. 2024 v Telči.

Vaše odpovědná práce, ochota a odhodlání výrazně přispěly k úspěchu akce.

Těší mě velký zájem z řad sborů dobrovolných hasičů, bylo úžasné vidět tolik krásných a
historicky významných praporů pohromadě.

Bylo mi ctí sdílet se všemi účastníky i organizátory nadšení pro tuto důležitou součást historie
dobrovolných hasičů.

Velmi si cením Vašeho úsilí a obětavosti. I díky Vám se toto setkání stalo skutečně výjimečnou
událostí, na kterou budeme s radostí vzpomínat.

*S milostí
Milý paní starostko*

ČTVRTEK 26. ZÁŘÍ 2024

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V BERTÍKU

Volnočasové centrum Bertík Kryry po prázdninové pauze a se začátkem školního roku opět plánuje den otevřených dveří. Ve čtvrtek 26. září 2024 budou mít možnost jak naši pravidelní příznivci, tak i noví návštěvníci poznat prostředí centra, seznámit se s nabídkou aktivit a programů a získat více informací o tom, co centrum nabízí.

Sledujte naše FB stránky, kde najdete nejen pozvánku na zářijový den otevřených dveří, ale také další informace o pravidelném programu a připravovaných akcích, které plánujeme do konce tohoto roku. Určitě se můžete těšit nejen na pravidelné dopolední a odpolední HERNÍČKY, kroužek BERTÍKOVY ŠIKOVNÉ RUČÍČKY či DESKOVÉ HRY, ale i na již tradiční říjnovou DRAKÍADU S DÝHOVÁNÍM a prosincovou CESTU MĚSTEM ZA MIKULÁŠEM.

KRYRSKÉ LÉTO S LEKAFEM

Jako každý rok, tak i letos si zdejší spolek LEKAF připravil pro širokou veřejnost pestrou letní nabídku plnou kulturních zážitků, hudebních vystoupení a dobré zábavy. K bohaté nabídce posloužil kryrský amfiteátr pod rozhlednou a nutno dodat, že k dokonalosti otevřené scéně pod širým nebem přispělo i krásné počasí. Početný tým spolku dělal vše proto, aby se všechny plánované akce podařily, a o tom, že se vydařily svědčí kladné ohlasy. A co jsme mohli v rámci zajímavého menu okusit? Nechybělo divadlo, talk show, tradiční dětská akce pod rozhlednou tentokrát toulající se v době pravěku a výborná hudební vystoupení napříč žánry. Na dalších stránkách nabízíme ochutnávku povedených akcí s fotodokumentací Laury Heláskové nebo spolku LEKAF.

červen - srpen 2024

V sobotu 15. 6. 2024 se v areálu Letního kina Kryry uskutečnil rapový festival **RAPRÁK 2024**, který je již čtvrtým rokem naší tradiční akcí. Těší nás, že jsme letošní sezónu koncertů a vystoupení odstartovali právě touto povedenou akcí. Letos u nás vystoupili

rapeři Bixi&Denzy, Nico Benz, Refew, Rest&DJ Wich a Michajlov.

Doufáme, že jste si to užili jako my! Moc děkujeme všem vystupujícím interpretům a hlavně všem návštěvníkům, kteří přišli podpořit své oblíbenec!

A to v červnu ještě nebylo všechno, hned ve čtvrtém podvečeru dne 20. června 2024 se v areálu letního kina v Kryrech objevily slavné divadelní tváře.

Představily nám klasickou divadelní komedii Františka Ringa Čecha „**Dívčí válka**“, která sklídila úspěch u návštěvníků, ale i u samotných umělců. Herci přijeli do příjemného prostředí a hned si to u nás oblíbili.

Celý herecký ansábl byl nadšený z fantastické atmosféry vyprodaného letního kina.

Diváci skvěle reagovali na repliky herců a oboustranná výborná nálada završila příjemný večer plný uvolněného a velmi osobitého komediálního žánru.

A kdo z herců známou divadelní hru v Kryrech odehrál? Principál divadla Ringo Čech, dále Uršula Kluková, Petr Jablonský, Roman Skamene, Petr Martinák, Milan David, Marta Olšrová a Nikol

Votrubová. „Něco úžasného. Plné letní kino, diváci neskuteční, reagovali snad na každou větu, potlesk často přerušoval i jednotlivé monology účinkujících. A závěrečný mnohaminutový standing ovation byl neuvěřitelný. I herci a herečky mi potvrdili, že to bylo bezkonkurenčně nejlepší představení tohoto roku.“, je citace vyjádření divadla po uvedení své hry v našem městě.

A druhá půle července nabídla rockovému publiku již 21. ročník festivalu **Kryrský Krák 2024** (19.7.- 20.7.2024).

Bylo možné vidět kvalitní vystoupení všech zúčastněných kapel.

Páteční den odstartovala kapela Sticx, následovala neméně skvělá Covers for lovers, po nich následovalo Totální nasazení a Zakázanývoce.

V sobotu začala místní bigbítová kapela KUTUB, která brousí svá trsátka už 20 let a stojí vlastně za vznikem tohoto festivalu. Jejich tvorba je založena na písničkách kytaristy Filipa Šimandla, hlasem skupiny je František Musilek.

Po jejich vystoupení se předvedla kapela Hot Pants, z Jihlavy s malou zastávkou v Brně přijela do Kryr zahrát kapela Hakmak, následoval hudebník Van Havel a celý festival uzavírala kapela La'Díra.

I přes to, že návštěva zůstala za očekáváním, tak doufáme, že jste si letošní ročník užili.

Děkujeme všem zúčastněným!

Dne 8. srpna 2024 do areálu letního kina v Kryrech dorazily herečky Hana Čížková s Janou Krausovou se svou zábavnou talk show **"Ze života dvou hereček"**. Společně s nimi přijela Maxi Yannic jako hudební doprovod.

Dámy nás provedly nejen svými zkušenostmi z natáčení, ale daly nám možnost trochu nahlédnout do jejich osobního života.

To vše bylo doplněné skvělým pěveckým vystoupením. Celý večer byl veden v příjemné náladě a nabídl mnoho úsměvných pasáží.

Děkujeme všem akterkám, že za námi vážily cestu a strávily s námi příjemný večer stejně jako kryrské publikum s nimi. Všichni se skvěle bavili.

Na poslední srpnový den připadla letos velmi vítaná a populární akce nejen pro děti. **Pravěká rozhledna** zavedla účastníky na nezapomenutelnou cestu časem do doby, kdy po Zemi chodili mamuti, bizoni a naši předci objevovali oheň.

Výprava začala v osadě letního kina, cílem cesty byla vyhlídka, ze které bylo jednoduché vyzorovat kořist a hlavně brzy odhalit nebezpečí nájezdů jiných kmenů. Po cestě zúčastnění narazili na nástrahy, které byly každodenní záležitostí pravěkého člověka. Výpravy se podnikaly na účelem získání kořisti, po jejich zakončení následovala hostina a ta samozřejmě také nemohla chybět - nejen pro děti bylo připraveno občerstvení. Kdo chtěl, mohl dorazit také v kostýmu pravěkého člověka.

Na trase a v osadě samotné nechyběly krásné ručně vyrobené kulisy, ale třeba také nápadité rekvizity do fotokoutku.

Do naší osady zavítalo přes 140 dětí. Hned u vstupu, před jeskyní narazily na náš úlovek, ze kterého jsme připravovali občerstvení. Velmi vyvedená maketa mamuta byla opravdu k nakousnutí.

Na louce vedle areálu byla pak připravena jednotlivá stanoviště, která měli na starosti zástupci spřáteleného kmene ze Střední školy AGC Teplice. Tímto jim chceme také poděkovat, a to jak za skvělou přípravu, tak i aktivní přístup ke všem zúčastněným.

Jakmile děti nasbíraly razítka do sbírky, vyrazily na cestu na naši vyhlídku. Po cestě narazily na několik nástrah, se kterými se setkáváme každý den. Kdo zvládl cestu až nahoru k rozhledně, zasloužil si odměnu v podobě medaile a hodnotného balíčku. Když se děti vrátily k osadě, byla pro ně připravená pěna od kryrských hasičů a skákací hrady.

Dětský den je tedy za námi a my děkujeme všem sponzorům (AGC, MAS Vladař, město Kryry, Ústecký kraj, Silhánek a syn, a. s., Střední škola AGC, a. s. Teplice a SDH Kryry) a dále všem členům našeho spolku a dobrovolníkům, kteří se podíleli na organizaci a hladkém průběhu. Také rodičům, kteří se nakonec bavili společně s dětmi.

V závěru pěkného odpoledne zahrálo hudební těleso Big band teplické konzervatoře. To byla ona pomyslná třešnička na dortu. V Kryrech si mohli posluchači užít skladby swingových orchestrů Glenna Millera, Artieho Shawa či Bennyho Goodmana nebo jazzrockové skladby a pop. Dětské prázdninové odpoledne se tak uzavíralo a s ním i celé léto v amfiteátru v dozvuku posledních tónů orchestru. Nezbyvá než se těšit na další ročník.

V závěru zveme všechny nadšence turistiky na **I. ročník pochodu a běhu pro Schillerův park Kryry**. Navazujeme tak na loňský nultý ročník, který se moc povedl. Akce proběhne na den sv. Václava 28.9.2024 v rámci Svatováclavské pouti, kterou pořádá město Kryry. Neváhejte a přijďte na 6 km dlouhou trasu podél pěkných vyhlídek a vojenských bunkrů, tzv. řopíků - registrace probíhá v Letním kině Kryry od 9.00 hodin.

Text Facebook Lekaf, foto Lekaf, Laurencia Helásková

HAVRANI HODNOTÍ DALŠÍ ÚSPĚŠNOU SEZÓNU

A - TÝM A DERBY

PÁTEK 14. ČERVNA 2024 KRYRSKÁ DOKOPNÁ

O víkendu 15. a 16. června 2024 jsme ukončili premiérovou sezónu v 1. B třídě.

V pátek se netradičně začalo dokopnou, kde se zhodnotil letošní ročník, rozdala se individuální ocenění, odměny pro osoby, které se starají o chod celého klubu a také odměny pro naše věrné fanoušky, kteří společně s námi cestují a podporují nás po celém kraji.

Zaznělo také, jak bude probíhat letní příprava na příští ročník.

Poté už následovala volná zábava, klasické soutěže, ale i fotbálek na „ostří nože“, do kterého se zapojil dokonce i předseda klubu.

Po páteční oslavě nás v neděli odpoledne čekal ještě jeden soupeř, a to klub z Perštejna, kterého jsme zvládli na jedničku a nedali mu šanci v konečném skóre 13:1. Právě třináctá branka se stala jubilejní 100. brankou v soutěži, na tuhle hranici jsme se dostali podruhé za sebou! V posledních třech utkáních naše skóre ukazuje 35:4.

Hodnocení jarní části sezóny trenérem Romanem Vobořilem:

"Do jarní části sezóny jsme vstupovali s tím, že bude náročnější než podzim. Soupeři už nás znali, nepodceňovali a někteří dokonce měli co vracet. Se vším jsme ale počítali, je pravda, že přišlo navíc několik zranění, a někdy moc kluků na střídání nebylo, ale i přes tyto nástrahy, které ve fotbale bývají, jsme jaro zvládli. Asi ne na výbornou, protože v Klášterci, v Málkově, v Chlumčanech se nám úplně nedařilo a nepředvedli jsme dobré výkony. Ale nejsou všechny zápasy stejné, jsme první rok v krajské soutěži, kde už je kvalita některých týmů na vysoké úrovni. I v nepovedených zápasech jsme ale sbírali zkušenosti. Skončili jsme nad očekávání ve vrchní polovině tabulky na sedmém místě. Všichni si zaslouží za uplynulou sezónu obrovskou pochvalu. Teď si musíme všichni pořádně odpočinout, sejít se v letní přípravě a připravit se na další sezónu..."

NEJLEPŠÍ STŘELEC

MILOŠ NÍTEK
44 BRANEK

ALEŠ REININGER
12 BRANEK

ALEŠ MUSÍLEK
10 BRANEK

NEJVÍCE ODEHRANÝCH MINUT

MILOŠ NÍTEK
2514 MINUT

RICHARD JAMBOR
2481 MINUT

ALEŠ REININGER
2462 MINUT

NEJLEPŠÍ NAHRÁVAČI

ALEŠ REININGER
21 ASISTENCÍ

MILOŠ NÍTEK
19 ASISTENCÍ

RICHARD JAMBOR
13 ASISTENCÍ

REGIONÁLNÍ DERBY JE ZA NÁMI...

Dne 18. 5. 2024 proběhlo regionální derby s týmem Podbořan. Děkujeme všem, kteří se aktivně zapojili do organizace, všem rodičům, všem fanouškům, kteří dorazili. I přes nepříznivé počasí se od 16:00 odehrávala akce, na kterou budeme dlouho vzpomínat. Vše odstartovaly přípravky, kdy v polovině začal vytrvalý déšť, to ale nikoho neodradilo a všichni podali skvělé výkony. Utkání mužů nabídlo všechno, krásné branky, skvělou atmosféru zejména ve druhém poločase, kdy naši fanoušci hnali domácí za vyrovnáním. V poslední minutě se podařilo vyrovnat nádhernou brankou z přímého volného kopu. Utkání musely tedy rozhodnout penalty, kde SK HAVRAN urval více bodů na svoji stranu. Moc děkujeme SDH Kryry a zástupcům spolku Lekaf Kryry za organizaci občerstvení pro všechny fanoušky. Bylo to krásné odpoledne, hlavně kvůli všem lidem, kteří dorazili a užili si atmosféru.

A jak derby hodnotí trenér Roman Vobořil?

"V zápase jsme bohužel nepředvedli to, co umíme. Někteří hráči se nemohli dostat do tempa a soupeř nás hned v prvních deseti minutách zaskočil brejkem zakončeným gólem. Sice jsme stihli brzy vyrovnat, ale v prvním poločase, který se nám vůbec nepovedl, jsme inkasovali ještě jeden gól. Druhý poločas byl z naší strany už lepší, dostali jsme soupeře pod tlak, neproměnili jsme šance, soupeř se dostal do dalšího brejku, který proměnil a měl znovu dvougólový náskok. Nám se pak podařilo konečně snížit, soupeře jsme přehrávali, otevřeli jsme hru a snažili se vyrovnat, což se povedlo bohužel až v poslední minutě. Takže víc už jsme nestihli. Bohužel jsme opět neproměnili vyložené šance a tím přišli o vítězství. Na pokutové kopy jsme byli úspěšnější a získali druhý bod.

Nejllepšími hráči utkání byli vyhlášeni za SK HAVRAN Kryry Miloš Nítek a za TJ Tatran Podbořany Jakub Románek. Oba obdrželi poukaz na sportovní masáž od naší pomocnice při organizaci akcí klubu Nikolý Spurné."

ZÁVĚR SEZÓNY MLÁDEŽE

MLADŠÍ ŽÁCI

V pátek 7. 6. 2024 se konalo finálové utkání mladších žáků mezi týmy Tatran Podbořany a Jazzmani Žatec/Nové Sedlo. Klukům se výsledkově utkání nepovedlo, ale podali srdnatý výkon a před očima snad největší návštěvy na utkání mladších žáků se neměli za co stydět. O skvělou atmosféru se postarali jak rodiče, tak mladší příslušníci klubu. Velké překvapení připravil soupeř, když vypravil autobus a s nimi přijeli taky mladší spoluhráči a rodiče. Celé utkání byl teda na tribuně slyšet souboj hlasivek podporovatelů obou týmů. Děkujeme všem za krásný sportovní zážitek a přejeme hodně úspěchů v dalších sezónách.

DOKOPNÁ STARŠÍ A MLADŠÍ PŘÍPRAVKA A MLADŠÍ ŽÁCI

Po pátečním boji o první příčku mladších žáků následovala jejich dokopná společně s mladší i starší přípravkou. Přípravky od klubu dostaly kšiltovku s logem SK HAVRAN Kryry a týmy mladších žáků obdržely také čepici, a to jak s logem TJ TATRAN Podbořany, tak i s logem SK HAVRAN Kryry. Večeři pro všechny děti obstaral starosta města Kryry v podobě pizzy a další občerstvení bylo pro děti připraveno ve stánku. Jsme rádi, že se tato sezóna vydařila a doufáme, že bude alespoň z poloviny úspěšná i ta budoucí. Děkujeme všem rodičům, kteří vozí děti na tréninky, turnaje a jsou pro děti tou největší podporou, protože bez VÁS by to nešlo. Už se těšíme, jak budeme moci sledovat v dalších sezónách zlepšování všech sportovních nadějí. DĚKUJEME!

DOROST

Mladší dorost máme sloučený s Tatránem Podbořany v krajské soutěži. To můžeme hodnotit jako vydařené, co do umístění, tak i předvedené hry. Bohužel jsme ale také zbytečně poztráceli několik bodů. Pokud se trenérům podaří udržet maximum hráčů v tréninku a poctivě vše odpracovat, můžeme se těšit v příští sezóně na podobné výsledky a útok na nejvyšší příčky.

REGIONÁLNÍ ŠKOLKY

Ve středu 16. 5. 2024 dopoledne se na našem hřišti uskutečnil, nakonec i v rámci programu Měsíc náborů, sportovní den pro mateřské školy z našeho regionu. Dorazily za námi děti z MŠ Podbořany - Hlubanská, MŠ Lubenec a MŠ Kryry. Akce se zúčastnilo necelých 60 dětí, které si vyzkoušely fotbalové utkání proti jiné školce. V další fázi se hřiště rozdělilo na několik stanovišť, kde nám ukázali budoucí školačky a školáci své pohybové schopnosti a úroveň pohybových dovedností. Všichni si z akce odnesli sladkou odměnu a v neposlední řadě i medaili.

Za SK HAVRAN Kryry David Hájek:

"Jsem rád, že máme chuť podobné akce organizovat a přiblížit dětem už v předškolním věku to, jak může být sport krásný a hlavně zdravý a prospěšný. Doba je taková jaká je, pohyb u dětí se pomalu vytrácí, což je pro budoucnost nejen fotbalových, ale obecně všech klubů/pohybových kroužků velký problém. Myslím si, že si dnešní den děti i včetně učitelek užily a objevily, co by je mohlo v budoucnu možná bavit. Velká podpora jde ze strany Fotbalové asociace, v rámci akce Měsíc náborů, i když letos bylo potvrzení podpory jak se říká „za 5 minut dvanáct“. Velice si ji vážíme, protože každá finanční podpora pro náš klub je významná. Tímto bych chtěl ještě jednou poděkovat všem zúčastněným, naší spojkce s FAČRem Markovi Břečkovi a hlavně všem, kteří pomohli zajistit hladký průběh celé akce."

KEMP MLÁDEŽE V KRYRECH 26. - 28.7.2024

Od pátku 26. 7. 2024 patřilo hřiště na celý víkend mládežníkům Kryr a Podbořan. Proběhl zde kemp všech kategorií od nejmladších fotbalistů až po starší žáky. Víkend se zúčastnilo necelých 40 dětí, navázali jsme nová přátelství a prohloubili vztahy se svými novými spoluhráči (do nové sezóny vstupujeme ve sloučení s TJ Tatran Podbořany).

V pátek proběhl první trénink a po tréninku následovalo společné opékání buřtů. Druhý den jsme se hned po probuzení šli proběhnout a mezitím se nám připravovala snídaně. Jakmile jsme po snídani absolvovali ranní trénink, čekala nás cesta do nedaleké Sokolovny, kde pro nás byl připraven oběd. Po obědě jsme si odpočinuli, znovu se oblékli

do sportovního a šli se zase zlepšovat. Po dalším odpočinku následoval poslední sobotní trénink. Jakmile jsme skončili, už se nám připravovala večeře v podobě pečených kuřat, steaků a klobásek. Večerní program nám zkazil silný déšť. Nedělní den začal stejně jako předešlý, po snídani nás čekal poslední trénink. Potom už jen balení a hledání vlastních věcí, abychom byli na rodiče připraveni. Ještě před ukončením a odjezdem jsme se znovu vydali na společný oběd.

Děkujeme všem zúčastněným a doufáme, že si všichni kemp moc užili. Těšíme se na příští rok!

SPOLUPRÁCE MLÁDEŽE S TĚLOVÝCHOVNOU JEDNOTOU TATRAN PODBOŘANY

ROZHOVOR S LUKÁŠEM HÁJKEM, JEDNÍM Z KOORDINÁTORŮ PROJEKTU

Lukáši, spolupráce mezi kluby běží již delší dobu. Čím si jsou tyto dva kluby blízké?

V pozici sekretáře mládeže jsem již delší dobu a jsem velmi rád, co se v letošním létě povedlo. Provázanost mezi oběma kluby funguje na velmi dobré úrovni. To tvoří hlavně lidé a trenéři obou klubů, kteří mají podobné názory a kterým jde hlavně o to, aby se všichni hráči posouvali dál ve své výkonnosti.

Od příští sezóny začne právě tato oficiální spolupráce na úrovni od bambiny s přesahem do staršího dorostu. Proč právě tyto kategorie?

Kategorie mladších a starších přípravky je dle mého názoru ideální čas, kdy lze děti začít zkoušet ve výkonnostnějším fotbalu a zároveň stále potřebují cítit, že na ně není vytvářen tlak a fotbal je hlavně zábava. Díky tomu můžeme rozdělit děti dle ročníku a budou hrát pospolu od mladší přípravky až po dorost. V příští sezóně bude v krajské soutěži starší dorost, starší a mladší žáci oficiálně sdružené družstvo SK Havran Kryry a TJ Tatran Podbořany. Přípravky budou v tomto duchu nastupovat v okresním přeboru Louny, budeme mít čtyři mužstva.

Spojení fotbalových týmů mládeže je v dnešní době pro celky jako Kryry a Podbořany téměř nezbytné. Děti rapidně ubývá – ať už z důvodu celkového nezájmu o sport nebo kvůli upřednostnění jiných aktivit. Spojení a spolupráce dvou týmů pomůže zajistit pro děti sportovní aktivitu jako takovou. Pevně věříme, že když se nám vše podaří, můžeme vychovat i hráče do týmu dospělých. Výhodou celého spojení je, že zajistíme adekvátní podmínky pro mládež, budeme sdílet sportovní areály a zajistíme kvalifikované trenéry. Do naše týmu jsme získali trenéra Jiřího Ondrku, který se bude v tréninkových jednotkách specializovat na brankářský post. Pokud bude tento projekt nadále fungovat – a my pevně věříme, že bude – bude se vzájemná spolupráce mezi našimi kluby dále rozvíjet a prohlubovat. Koordinátorem této spolupráce je Lukáš Hájek za klub SK Havran Kryry, Karel Rott a Radek Sionko za TJ Tatran Podbořany. V sezóně 2024/2025 plánujeme obnovit společně opět tým starších a mladších žáků, který bude hrát krajský přebor. K tomu kroku míříme, aby naši hráči hráli kvalitní soutěž a mohli se fotbalově vyvíjet a v budoucnu tvořit kostru našich A týmů. Naším cílem v nadcházející sezóně je, aby si děti zvykaly na konkurenci v týmu a nechaly vždy v tréninkové jednotce a soutěžním utkání maximum.

K tomu, jak vše funguje a co si lze od této spolupráce slíbat, jsme si krátce povídali s Lukášem Hájkem (SK Havran Kryry).

Co od spolupráce očekáváte?

Naším cílem je, aby se spolupráce proftovaly oba kluby. V případě nás, jako SK Havran, věřím, že tato spolupráce dokáže zvýšit kvalitu a konkurenci ve všech kategoriích. Zároveň jsem přesvědčen, že dokážeme hráčům všech kategorií, od přípravky po A mužstvo, v horizontu několika sezón, nabídnout komplexní herní využití. Díky tomu budeme vědět, že mají stále kvalitní tréninkový proces a budou trenérům jednotlivých kategorií stále na očích.

**V letošním sezóně se naši odchovanci opět prosadili v okresních výběrech
OKRESNÍ VÝBĚRY U11 - U12**

Náš tým zastupovali:

Zdeněk Eisenhammer, Šimon Marišler, Dominik Wagner, Petr Lávička a jako trenér Petr Starý

OKRESNÍ VÝBĚRY DOROSTU

Náš tým zastupovali:

Daniel Weinert, Matěj Cimr

LETNÍ SOUSTŘEDĚNÍ KARATE JUTSU KRYRY V KOLEŠOVĚ 2024

Prázdninové soustředění Karate Jutsu Kryry se konalo v prvním týdnu srpna a zúčastnilo se ho přes 50 účastníků ze tří spřátelených karate klubů. Kromě karatistů z Kryr přijeli i členové sportovního klubu z Nučic a Prahy.

Navzdory náročnému tréninkovému režimu panovala po celý týden skvělá sportovní atmosféra. Díky slunečnému a teplému počasí bylo osvěžení v bazénu ve volném čase mezi tréninky příjemnou a zaslouženou relaxací.

Uprostřed týdne všichni vyrazili na výlet do nedalekého lesa, který posloužil nejen jako úkryt před poledním sluncem, ale i jako ideální místo pro různé poznávací hry v přírodě. Součástí aktivit byly i netradiční sportovní výkony, například běh s kamarádem na zádech, což všechny velice pobavilo. Ve čtvrtek probíhala poslední důkladná příprava na páteční zkoušky, a někteří nadšenci trénovali až do večera.

Celotýdenní trénink se opravdu vyplatil, což pocítily všichni, kteří se přihlásili ke zkouškám – každý z nich je úspěšně složil.

Páteční večer byl již tradičně věnován mladším účastníkům, pro které trenéři a starší kamarádi připravili stezku odvahy. I když nechybělo trochu napětí a menší dávka strachu, nikdo se nenechal odradit. V cíli všechny čekala zasloužená odměna

v podobě opékání buřtů, kterou doprovázelo hudební vystoupení kapely Votazník.

Velké poděkování patří trenérům, organizátorům a kuchařům, kteří zajistili vynikající jídlo po celou dobu soustředění. Všichni byli úžasní a už teď se těšíme na další letní soustředění!

Text Bc. Kateřina Ausbuherová, foto Laurencia Helásková

DO PŘÍRODY OBJEKTIVEM ALEŠE FOLKMANA

Také jste letos viděli na zahradě „kolibříky“?

Dlouhozobka

Úvodní foto redakce KR - zdroj: web

Kolibřík

Dlouhozobky - motýlí kolibříci

V hmyzí říši patří motýlí ke skupině, která je na rozdíl od jiného hmyzu obecně všemi oblíbená, byť i zde jsou nepříjemné výjimky jako moli či housenky běláška zelného.

Jsou dlouhozobky označovány za kolibříky motýlí říše, uvedeným způsobem letu opravdu až neuvěřitelně tyto drobné jihoamerické ptáčky připomínají...

Pokud se ale vrátíme k těm oblíbeným, tak k nejvíce pozoruhodným druhům patří dlouhozobky, které představím v tomto článku.

Taxonomicky se sice řadí k nočním motýlům (kteří se od denních odlišují také hřebenitými tykadly a zavalitějším tělem), ale jako jedni z mála z této skupiny létají už přes den, obvykle v pozdním odpolední v letních měsících. A v tu dobu je můžeme pozorovat, jak sají nektar z květů, v přírodě třeba z pcháčů, hadinců nebo čistců, v zahradách pak mají v oblíbené komule, floxy nebo i muškáty. A kdo má vysázeny tyto nektarodárné rostliny, může pak s obdivem pozorovat tyto klenoty přírody, které se pohybují na motýlí nevšedním způsobem – dokáží mávat křídly s frekvencí až 80 úderů za vteřinu, pohybovat se rychlostí až 80 km za hodinu a taktéž stát v letu namísto či létat pozpátku! A zde jsme tedy u toho, proč

Dlouhozobka svízelová při přistávacím manévru (Kryry, 12.8.2024) - za povšimnutí stojí dlouhý, v okamžiku podvečerního focení stočený osák, kterým saje nektar z květů

Dlouhozobka svízelová (Kryry 12.8.2024) - typická oranžovým druhým párem křídel

Dlouhozobka zimolezová (Kryry, 15.7.2024) - typická průhlednými křídly a „čmeláčím“ vzezřením

V naší republice se vyskytují tři druhy dlouhozobek, z nichž tu nejhojnější – dlouhozobku svízelovou – můžeme často pozorovat i v kryských zahradách, dva další druhy jsou už o dost vzácnější, přesto se mi podařilo jednu z nich, a to dlouhozobku zimolezovou, která je význačná průhlednými křídly, na své zahradě v létě zachytit (ač fotografování těchto motýlů je vzhledem k jejich způsobu letu a plachosti obtížné). Housenky dlouhozobek mají méně nápadné zelené zbarvení a jsou neškodné – svízelová hoduje na plevelu svízelu a zimolezová vzhledem k vzácnosti může případně na zahradních zimolezech napáchat pouze zanedbatelné škody.

Text a foto: Jan Kneifl

Kapitola čtvrtá:

Husitské války, zřícenina Koziho hrádku, bohatý a krutý kryrský pán Burian

Minulé toulky posunuly kryrský příběh na konec 14. a počátek 15. století. Podle všech zpráv ještě do roku 1418 vlastnili plně funkční hrad Kozihrady nad městem Janovicové, stejně jako vzvávající město pod ním. Nacházíme se ale ve velmi rozporuplné době vlády krále Václava IV., syna českého krále a římského císaře Karla IV. a jeho třetí ženy císařovny Anny Svídnické. Na český trůn nastoupil jako sedmnáctiletý a vládl dlouhých 41 let, do té doby nejdelší ze všech českých králů. Do dlouho očekávaného následníka trůnu vkládali všichni velké naděje. Většina z nich se nenaplnila, politika jej zřejmě nijak neoslovovala, vládl ve velmi složité době reformace, která po jeho náhlé smrti vyústila v husitské války. Vinili jej z lenosti, lehkovárnosti a netrpěli jeho nekrálovské vlastnosti – měl rád módu, rád pil, lovil a bavil se, velebil svoje lovecké sídla a pro svou loveckou vášni miloval jejich okolní lesy (Křivoklát nebo Žebrák), ale také stavěl nové (Točnicko nebo Nový Hrádek u Kunratic). Ale také mu neodpustili například zbytečnou smrt Jan Nepomuckého (politická vražda vysokého církevního hodnostáře neprošla ani panovníkovi). O tomto českém králi lze nalézt spíše negativa než pozitiv. Prakticky o něm historie mluví jako o velmi slabém a neschopném králi, kdy jablko padlo hodně daleko od stromu. Postupně v říši rostla nespokojenost hlavně pro jeho nečinnost. Počátek 15. století byl poznamenán rozmachem reformního hnutí. Po počáteční přízni věnované mistru Janu Husovi se Václav IV. roku 1412 po sporu o odpustky od něho distancoval. Husova smrt v roce 1415 ani naléhání koncilu i Zikmunda, aby zasáhl proti „silicímú kacířství“ v českém království, už nedokázaly Václava IV. vyburcovat k jednoznačnému postoji a činnosti. Zpráva o pražské defenestraci krále silně zasáhla. Dostal zachvat mrtvice a 16. srpna 1419 zemřel právě na svém oblíbeném Hrádku u Kunratic. Husitské hnutí po upálení mistra Jana Husa zasáhlo velmi silně právě i severozápadní Čechy. Zde vznikl i velmi významný Severočeský husitský svaz (nebo také Zatecko-lounský svaz, neboť centry svazu byla města Zatec a Louny). Svaz vedl velmi významný Jakoubek z Vřesovic.

Nám blízké město Zatec se stalo velmi důležitým centrem české husitské reformace (nové výzkumy dokonce potvrzují, že zde pobýval i samotný Jan Hus o Vánocích roku 1412 a po celou zimu roku 1413). Postupně se moci nad jednotlivými městy chopili husitští radní. Vše vyvrcholilo první pražskou defenestrací a smrtí krále Václava IV. v roce 1419. Odvetou byla první křížová výprava nového krále Zikmunda Lucemburského českým královstvím do Prahy. V roce 1420 dobyli žatečtí husité klášter v Postoloprtech, který také zničili.

Zničení Porty Apostolorum

Benediktinský klášter v Postoloprtech byl svého času velmi významným a vlivným klášterem. Jeho konvent patřil k nejstarším a největším na území litoměřické diecéze. Během 13. století procházel klášter obdobím velkého vzestupu, vlivem okolní šlechty i panovníka získal i značný pozemkový majetek. Vlastnictví řady vesnic a úžitky z nich umožnily mnichům velkorysou stavební činnost. Opat kláštera měl i velmi významné postavení v zemi – mohl se vyjadřovat k mnoha záležitostem, které se týkaly například i krále (klášter krále také mnohokrát hostil). V době před vznikem královského města Louny, zastával klášter pozici významného mocenského činitele pro region. Sídlo zde svého času asi sto mnichů, včetně mimoklásterních probostů v Zateckém předměstí, ve Slavčíně. Klášterci nad Ohří, Stráži, Bavenech a v Teplicích (mimo jiné zde působil jako opat Theodor de Krier, záznamy z roku 1320). Konvent působil jako centrum vzdělanosti, byla zde vybudována proslulá a rozsáhlá knihovna. Ovšem, kde je majetek a prospěch, tam je také závist. Rostoucí bohatství a postavení kláštera přinášelo časté spory, a to i od rostoucích měst Louny a Zatec, která též postupně získávala mnohá privilegia a výsady od krále. Dohady probíhaly o pole, louky, právo rybolovu v Ohří apod. Často tvrdě vedené střety pochopitelně neprispívaly k oblíbení kláštera a napjaté vztahy od počátku 15. století rychle spěly k dramatickému rozuzlení v husitských bouřích. Kromě toho měl opat patronátní právo (možnost dosazovat faráře) ke kostelům v Březně, Lenešicích, Libočanech, Vrutouk a k svatému Štěpánu v Praze na Starém Městě. Podle soupisu tzv. berně, ročních placů odváděných králi, byly Postoloprty řazeny mezi bohatší kláštery, schopné platit vyšší částky. Nad postoloprtským klášterem se tak začínaly stavět mraky. (Děšenky Jana Husa na radikální reformu církve našly na Zatecku a Lounsku mnoho stoupenců a nahromaděná nenávisť k bohaté církvi neminula ani klášterní zdi. Pro husity samotné a jejich stoupence napříč zemí byly kláštery obecně ideálním cílem jako symbol nenáviděného katolického papežství, který navíc skrýval značné bohatství. Postoloprtský klášter proto nebyl jediný, který stihla pomsta. Ale v našem regionu byl centrem zájmu právě on – v květnu roku 1420 k jeho hradům přitáhlo velké vojsko složené z měšťanů a obyvatel Zatec, Loun. Slaného a okolních vesnic, došlo k obléhání kláštera. V jejích čele stáli zkušený hejtmán Závist Bradatý a Petr Obrovec. Obránci se i po odražení několika útoků vzdali a žádali svobodný odchod. Go jim sice bylo umožněno, přesto rozvášněný dav klášter zapálil a zničil. Bohužel byly zničeny i rukopisy, knihovna a další důležité listiny a cennosti z kostela. Jeho působení tak bylo krátce na to definitivně skončeno. S ním odešla i spousta archivního materiálu, který by byl velmi cenný v současnosti.

Krutost husitských radikálů předčila i bojeschopné mužské protějšky...

Ale nebyl to „jen“ zničený klášter v Postoloprtech, nemilosrdný byl i masakr v Chomutově, kde svou krutost předvedly hlavně husitské ženy. V březnu 1421 zde husiti pobili obyvatele města, manželky obránců prý byly vyvedeny před jeho brány, slevěny ze šatů a upáleny v boudě na vinici a za tímto nemilosrdným aktem stály tábořící radikálky, jejichž krutost byla horší než u mužů. Známý je též vyplnění Roudnice nad Labem, obléhání Litoměřic nebo nepovedený útok na Most. Husité do roku 1421 v severozápadních Čechách nemilosrdně poráželi své odpůrce a rozšiřovali svůj vliv a državu.

Následovala další křižácká výprava proti kacířským Čechům. Rozpad první křížácké přivolačnické kritiku na Zikmundovu hlavu. Říšská opozice mu měla mimo jiné za zlé, že nedostatečně spolupracoval s porýnskými kurfiřty. Právě oni koncem května ve Weselu svolali na 23. srpna do Chebu druhou křižovou výpravu. Požehnání k ní dal římský kardinál Branda Castiglione. V průběhu června probíhala i agitace k mobilizaci ve východní části říše. Dne 24. června se o ní jednalo ve Zhořelci, kam se sjeli zástupci většiny kurfiřtů, míšenských markrabat, slezských knížat a řady významných měst včetně Vratislavi. Stavby země České koruny podminily připojení k válečnému spolkou souhlasem krále Zikmunda, který o měsíc později dostal. Pět dní po stanovené lhůtě, tedy dne 28. srpna 1421, křižáci dvěma proudy vtrhli na české území.

Vojsko vedené falckrabětem Ludvíkem III. postupovalo údolím mezi Slavkovským a českým lesem ke Kynžvartu a odtud přes Žlutice, které se vzdaly bez boje, k hradu Maštov. Po dvoudenním obležení se velitel pražské posádky vzdal za podmínky, že bude s každým svým desátým mužem vzat do zajetí. Tato sobecká smlouva, poslala 4. září na smrt 84 obránců a tři kněze. Před Kadani se falckrabě spojil s druhým proudem, který pod velením arcibiskupů z Treviru a Kolína nad Rýnem pítáhl podél Ohře přes Loket.

Hejtman pražské posádky Ojří z Očedělic se do posledního dechu hájil ve věži, nic to však nebylo platné, neboť křižákům vydatně pomohli němečtí usedlíci uvnitř hradeb. Ještě snadnější se část výpravy zmocnila Chomutova, odkud obránci uprchli do Žatce. Hlavní proud zatím směřoval právě k této husitské pevnosti, která byla neprodyšně obležena kolem 10. září 1421.

Město se stačilo včas zásobit, bylo však otázkou, jak dlouho proviant vystačí pro několik tisíc domácích obyvatel a uprchlíků z okolních lokalit. Celkem šestkrát křižáci zaútočili na město, aniž do něho pronikli. Statečnost obránců vnášela nervozitu do nepřátelského ležení, jež se koncem září potýkala s nedostatkem zásob. Část velmožů doporučovala od obléhání upustit a dát přednost plenům ve vnitrozemí, falckrabě Ludvík naproti tomu trval na dobytí Žatce, aby se výprava mohla prokázat přesvědčivým úspěchem. Spor rozhodly poplašné pověsti o blížícím se husitském vojsku. Paniku měl opět dovršit, což se zdá až k nevěře, požár, jenž zachvátil kus ležení. Druhého října se křižáci dali na rychlý ústup, při němž zadní voje měly v patách žatecké pronásledovatele. Město Slunce, město vyvolené se měsíčním obléháním úspěšně ubránilo, prakticky zabránilo dobytí Prahy a druhou křižáckou výpravu zastavilo. Prohra byla přičítána jako velká ostuda krále Zikmunda Lucemburského. Bohužel, ale takto vítězství nedopadla okolní města a městečka.

V pramenech lze nalézt informaci o tom, že tato katastrofa neměla ani Krýry. Křižácká vojska vyvražďila všechny obyvatele českého původu a zároveň s největší pravděpodobností poničila i hrad hrde se tyčící nad městem. Stalo se tak během pár dnů na přelomu srpna a září roku 1421. Hrad byl nejspíše vypálen. V plné kráse a síle tak Kozihřady fungovaly necelých 100 let. Od těchto dob takřka opuštěný hrad už jen chátrá. Janovicové jej opustili už v první polovině 15. století.

Jeho úplnou zkázu způsobily další husitské boje, které prakticky skončily až dne 30. května 1434 slavnou bitvou u Lipan. Neničila jen vojska křižáků, ale i samotní husité, což už bylo výše zmíněno. Například existují zprávy o tom, že už v roce 1412 vypálili sousední Vroutek, protože jeho obyvatelé nechťli dobrovolně přijmout novou náboženskou identitu kališníků.

Občanská válka v zemích koruny České končí dohodou v podobě Basilejské kompaktáty, Zikmund Lucemburský je nakonec uznán všemi za českého krále. Ale velkou apokalypsou byla pro mnoho měst v království. Bohužel i pro Krýry, kde se na dlouho zastavil jejich rozkvět. V první polovině 15. století v místě kryrského hradu zůstaly jen prolomené valy, hrady a zbytky věže. Tyto zříceniny byly od této doby zvány novým názvem - Kozí hrádek. Janovicové prodávají své panství včetně hradu v Kryrech v roce 1483, a to už je hrad označován jako „zámek pustý v Kryřích“.

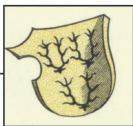
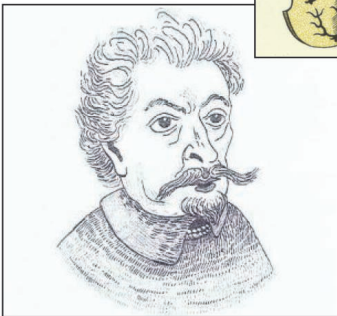

Zřícenina hradu Dobronice u Bechyně na Táborsku - i takto podobně mohla vypadat ruina kryského hradu poničeného při druhé křížové výpravě v roce 1421. Pustý hrad v Kryčích stál nad městem dlouhých 484 let, kdy sloužil hlavně jako dostupný stavební materiál pro mnohé stavby v podhradí...

Novými majiteli Kryr se stávají Gutštejnové, tedy konkrétně Burian II. z Gutštejna, zemský hejtman a vysoký státní úředník, který se dostal do blízkosti zejména krále Vladislava II. Jagellonského (krále "Bene"), na kterého měl nevidaný vliv. Mnohokrát jej ovlivnil v rozhodování. Nutno dodat, že se jedná o trochu opomíjenou a také velmi rozporuplnou historickou osobnost.

Nechal se titulovat jako „Malý král“ nebo také „Král severozápadu Čech“ a celý život byl hnán především touhou po rozšíření svého ohromného majetku. V tomto ohledu byl naprosto bezohledný a krutý.

BURIAN II. Z GUTŠTEJNA

O výši svého bohatství soupeřil také s jinými rody, zejména Rožmberky, chtěl být bohatší i než samotný král. Za svůj život proto nashromáždil obrovský majetek, vyjma našeho města, vlastnil např. i hrady Žebrák, Točník, Chyši, město Příbram, statky měl i v Bavorsku. Měl značný politický a společenský vliv, nejen v severních a západních Čechách a přihraničí, ale nakonec v celé zemi.

Navázal na svého neméně slavného otce Buriana I. z Gutštejna, který byl krajským hejtmánem a hlavně vojevůdcem a jako takový se aktivně účastnil husitských bojů. Známa je především jeho angažovanost v rámci spolku šlechtické katolické domobran v rámci tzv. plzeňského landfrýdu. V roce 1426 mu Zikmund Lucemburský připsal do vlastnictví blízké Podbořany a několik okolních vesnic. Tyto doby také zanechaly na podbořanském městském znaku ono trojí jelení paroží mezi věžemi (podobné je na tom i Chýše).

Městský znak Podbořan, typické jelení trojparoží je pozůstatek z doby, kdy město vlastnili Gutštejnové

V době pohusitského interregna podporoval zvoleného českého krále Jiřího z Poděbrad, kdy velice obratně využil svou pozici a postavil se na tu stranu, která mu přinesla značné výhody. Rychlý majetkový a politický vzestup pánů z Gutštejna po husitských válkách kulminoval v osobě jeho syna Buriana II. z Gutštejna, který byl příznačně nazýván také jako Burian Silný, později Bohatý, případně český Krézus (synonymum pro označení velmi bohatého člověka, převzato z řečtiny podle krále Kréza). Nepřilíší movitý katolický rytířský rod erbů trojho jeleního paroží se vojenským podnikáním během husitských válek a v době poděbradské rychle vyšplhal mezi nejvyšší špičku české aristokracie a aspiroval na nejvyšší místa ve státní správě. Burianovo západočeské dominium s hlavními sídly na Nečtinách, Rabštejně a Tachově čítající údajně na 500 vesnic a 1 700 mlýnů se mohlo sméřit i s rožmberským panstvím. V březnu roku 1465 rozšířil Burian poprvé svá panství i do Horní Falce, kde mu bylo od krále Jiřího z Poděbrad zapsáno doživotně české léno Pernov (Bärnau). Trvalé získání Pernova rozšířilo jeho tachovské dominium dále na západ až k hranicím waldsasského kláštera, navíc posílilo jeho pozici na jedné z nejvýznamnějších dopravních tepen z Norimberka do Plzně a Prahy, která i svým názvem - Goldene Strasse tedy Zlatá Stezka představovala svoji lukrativnost.

Tento pán, ale také surově a krutě vykořisťoval své poddané a o některá vlastnictví se soudil se svými sousedy. Neštilil se využití i podvodu (např. získání Rabštejna nad Střelou) nebo krveprolití. Po vzoru svého otce politicky podpořil vždy tu stranu pro něj nejvýhodnější, proto se v roce 1465 připojil k Jednotě zelenohorské (resp. byl jedním ze zakladatelů) a účastnil se jednání s císařem Fridrichem III., pak krátce podporoval uherského krále a českého vzorokrále Matyáše Korvína, ale nakonec se přiklonil k nově nastoupivšímu králi Vladislavu II. Jagellonskému.

Zřícenina hradu Gutštejna na Plzeňsku, rodové sídlo vlastníků Kry v letech 1483 - 1566

Věděl přesně, co dělá. Roku 1472 se stal mistrem královské komory (královský úředník zastřešující správu všech královských finančních příjmů srovnatelný s pozdějším ministrem financí). Roku 1477 vedl Vladislavovo vojsko do Plzně, kterou tehdy ovládala Matyášova posádka. Dne 14. 2. 1474 byl povýšen na říšského hraběte (první českého rodu, kterému se to podařilo). Lze se také dočíst, že od roku 1475 zastával funkci nejvyššího komorníka Království českého (mezi komorníky však dohledatelný není). S určitostí byl ale od těchto dob hejtmánem Zateckého a Rakovnického kraje, stejně jako členem královské rady.

Některá přičinění jsou mu ale ke cti, proto se jedná o osobnost poněkud rozporuplnou. Kladné vlastnosti lze přičítat jeho zbožnosti. Například v roce 1462 obnovil císařem Karlem IV. založený a husity vypálený karmelitánský klášter na tachovském náměstí. V Rabštejně a v nám známé Chýši sám karmelitánské kláštery založil. V Chýši nechal vystavět také městské opevnění, stejně jako zde nechal opravit již neobyvatelný hrad. V roce 1465 umožnil založení františkánského kláštera v Tachově a v roce 1479 v Tachově založil školu pro městské i přespolečenské děti.

Burian umírá v roce 1489 ve velikých bolestech. Jeho robustní tělo bylo pochováno do velmi honosné hrobky právě v tachovském klášteře (takže i zde lze u původně dobrého úmyslu pro druhé sledovat spíše zájem osobní). On sám chtěl, aby se jeho hrobka vyrovnala posmrtným tombám českých králů pochovaných v Katedrále Sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě. To se mu podařilo, ale jen na krátkou chvíli po jeho smrti. V září 1492 klášter vyhořel a hrobka „Malého krále“ byla zapadána jeho troskami. Nikdo z jeho pěti synů a tří dcer se nikterak nesnažil hrobku znovu renovovat, proto vznikla řada pochybností, zda je zde Burian vůbec pochován. Až historik Bohuslav Balbín se v 17. století v místě původního kláštera účastnil průzkumu při odstraňování jeho trosk, když bylo rozhodnuto o demolici. Ve svých zápiscích následně konstatoval, že

ve středu chrámové lodi byla nalezena honosná hrobka doplněná sochami z červeného mramoru. Pod náhrobní deskou ozdobenou gutštejnským parožíem objevili kostru mohutného člověka s nápadně silnou lebkou, která by mohla patřit Buriánovi II. z Gutštejna...

V životě tohoto opomíjeného šlechtice kryský majetek spolu s dalšími, který na sklonku svého života získal (1483), znamenal „top“ jeho celoživotní snahy. O této koupi bylo zaznamenáno toto:

„V roce 1483 jsem utratil největší sumu peněz ve svém životě. Od nejvyššího purkrabího Jana Jence z Janovic jsem za 11 000 kop grošů českých splacených hotově koupil panství Petršpurk neboli Petrohrad. Obnášelo hrad Petršpurk, tři zpustlé hrady (Šprimberk/Sprymberk, Kryry, Oračov), čtyři městečka: Petršpurk, Jesenici, Kryry a Lubence, devět vsí, dvanáct dvorů, osm mlýnů, nádherné lesy, přes deset rybníků, řeky, potoky, vinice, chmelnice a mnoho luk. Petršpurk představoval jedno z nejlepších panství v Čechách, takže jsem nelitoval, že jsem ho získal tak draho. Zaokrouhlil jsem tak své dominium, vlastnil jsem teď 13 panství, 1 700 vesnic a 500 mlýnů. Byl jsem bohatší než Rožmberkové a mnohokrát movitější než sám pan král. Dosáhl jsem oně mety, kterou si před šedesáti lety po krutých porážkách od Jana Žižky v zoufalství naplánoval můj otec Jan Burian z Gutštejna. Přestal jsem být Burianem Silným, protože mě nyní všichni po právu nazývali Burianem Bohatým!“

(11 000 kop pražských grošů představovalo 660 000 grošů, při váze groše až 3,7 g stříbra se jednalo o 2,4 tuny stříbra, které neváhal za Kryry a další panství utratit)

Posmrtný osud Buriana i celého majetku určily vlastně jeho děti, ačkoliv se je snažil vychovat k obrazu svému a odkázal jim největší majetek v Čechách na sklonku 15. století.

Dědic majetku a nástupce Buriana III. umírá už v roce 1494, pět let po smrti otce. Další v pořadí Kryštof se roku 1489 stal hejtmánem Zateckého kraje. V této funkci vystřídal jako nejstarší syn svého otce. Historie vyobrazila Kryštofa, ale jako bojovného a spory vyhledávajícího muže, který páchal násilí na soudních rodech a statcích.

Období přelomu 15. a 16. století bylo zlatým věkem pro šlechtu, která vyhledávala spory v době míru. Mnohdy tzv. zemští škůdci mstou řešili letité křivdy, obviňovali jiné šlechtice, vyhlašovali jim nepřátelství a bojovali za svá „práva“ i násilím. Po odchodu krále do Uherska se navíc šlechtě uvolnil prostor, která se domnívala, že může vzít spravedlnost do svých rukou. Páni z Gutštejna (synové Buriana - Jan, Jetřich, Kryštof, Jindřich a Volf) patřili mezi nejvýraznější postavy zemských škůdců.

Kryské panství jako součást celého rodového majetku bylo nejprve ve vlastnictví všech bratří. Lze dohledat, že v roce 1497 se pánem na Petršpurku a přídužených panství stává Jindřich, který měl přízvisko „zlopověstný“. Celé panství vlastnil jen do roku 1498. Naštěstí pro zdejší lid záznamy nezanedbaly žádné konkrétní újmy, které by jeho přízvisko v našem regionu potvrzovaly. Lze jen dohledat, že se u něj nejvíce objevovaly silné vazby na říško-německá knížata a odpor vůči české zemi. Nebyl loajální vůči králi, české šlechtě, inicioval konflikty se svými bratry a nakonec i v příhraničí. Historici o Jindřichovi psali jako o konfliktním muži s komplikovanou, agresivní povahou.

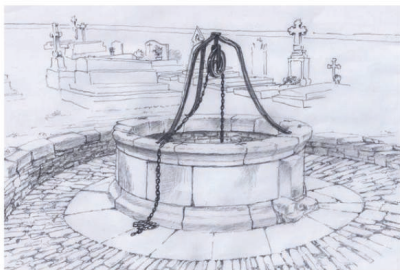
Už v roce 1498 je pánem panství Jetřich, a to až do roku 1510. Ten je označován za válečníka, ale i diplomata. Ale ani on nebyl „nevinný“. Nakonec spolu všichni bratři válčili, měli spory i mezi sebou. Kryštof sám se dostal i do sporu s králem, kterému vypověděl poddanství, stal se psancem, byl odsouzen ke ztrátě cti, hrdla a statků. Nakonec prosil krále o milost – té bylo vyhověno za podmínky vzdání se majetku. Zbýval mu jen chátrající hrad Gutštejn a dluhy.

Kryské panství na tom bylo snad o něco lépe, král jej přidělil nejmladšímu Volfovi (vlastnil jej v období let 1513 – 1545). Ale i o něm nepíše historie zrovna nejlépe – například hrad Bělá, který také vlastnil, se stal doupětem tlupy loupící hlavně na Plzeňsku. Této tlupě velel sám Volf.

Posledním Gutštejnem v Kryrech byl vnuk Buriana, Viktorín. Byl to prostřední syn Volfa. Ale ani jeho pustý hrad v Kryrech nezajímá natolik, aby jej nechal opravit. Smě náhle umírá už v roce 1554. Zanechává po sobě jedinou dceru Anežku Annu, která zdejší panství podědila.

Na Kryry, které byly za ta léta velmi zničené (zejména hrad), neměli Gutštejnové a další rody v pořadí zřejmě příliš času a paradoxně ani peněz, což byl důvod, proč se nenašla vůle či chuť jej opravovat. Nebylo pro ně nijak významné a důležité.

Postupně svah nad městečkem zarostl stromy a možná jen pamětníci si občas vzpomněli na to, že zde kdysi dávno stával malý hrad. Z jeho zdi obrostlých břechanem a planou růží byl postupně odebírán kámen a zřícenina se stala (kromě dostupného stavebního materiálu) jen inspirací pro pověsti a pohádky, které se dědily z generace na generaci. Slyšela je vnučata od svých prarodičů a ty je pak, coby prarodiče vyprávěly zase svým vnučatům. Možná i proto vznikly časem pověsti o krákní havranů nad rozbořenou střechou hradní zříceniny či o kejňání hus v podhradí, které pak údajně měly město pojmenovat (od křičení, krákní, kejňati). Podobně to bylo i s pověstí o oblíbené hradní pána chovat krkavce či havrany v klecích (proto prý havran v erbu, což samozřejmě není v historických pramenech doloženo a bohužel lze tyto nepravdy nalézt i na některých webových stránkách). Možná i podobně vznikla pověst o studni vedle kostela, kde mladá bezradná dívka utopila sebe a své nevinné novorozené, které počala v hříchů s urozeným šlechticem. A možná i proto vznikla pověst, která

nechává za šera bloudit duše mrtvých ze hřbitova u kostela na Kostelním vrchu a určité by se našlo i mnoho dalších... Koží či Kostelní vrch s hrádkem se stal tajemným místem nad městem, které samo o sobě vybízelo (a určité dnes i s rozhodnou stále vybízí) unést mysl do světa fantazie. Místem, v jehož blízkosti od nepaměti krákají havrani, kteří zvěstují déšť či blížící se zimu (někdy je toto nevládné období spojované se smrtí), ale i včas varují před nebezpečím, čímž chrání město i jeho obyvatele. Místem nad městem, kde rostlo luční kvítí, pásly se kozy a lesní cesty zavedly člověka vždy na vrch kopce k hradní zřícenině...

A proč zrovna Koží vrch a Koží hrádek? Snad kvůli vzhledu kopce. Jeho tvar připomínal koží hřbet - z jedné strany prudší než z té druhé. Snad proto, že na jeho příkrých srázích a stráněch se v minulosti dokázaly popásat právě jen kozy a ovce, které ale zajistily užitek pro podhradí...

Romantická místa vršku nad městem, stejně jako tajuplné a strašidelné pověsti určité nelze opomenout, ale realita byla nejspíš taková, že se nikdy nejednalo o významné panství, do kterého by byla vůle investovat. Na celém Podbořansku podporovali Gutštejnové především zemědělskou výrobu. Proto i v Kryrech se život postupně přesunul do podhradí, kde tyto činnosti začaly zkvétat. Ohniskem zájmu se stalo město, které začalo postupně růst a rozvíjet se, ne hrad nad ním...

Pozůstatek působení Gutštejnů v Kryrech nám na městském erbu zanechal významné znamení - právě černého havrana. V záznamech lze dohledat, že to bylo právě v těchto dobách, kdy se na zatím osiřelou černou haluz posadil právě havran (Rabe dle Rabštejna nad Střelou).

V roce 1566 získal majetek sňatkem s dcerou Viktorína, Anežkou Annou, Mikuláš Popel z Lobkowicz, hejtmán Žateckého kraje (chlumecká větev Popelů z Lobkowicz), který ale své zájmy směřuje k jinému majetku - zejména k Chýši, jenž nechává přestavět na renesanční zámek. Města Kryry, Podbořany a Lubenec vnímá jako přídužené statky - majetek, ze kterého chce spíše získat než do něj více investovat. A tento postoj nás posouvá na konec 16. století k dalšímu neméně zajímavému vývoji našeho města.

Z dostupných materiálů zpracovala Emilie Mazouřová

ŽIVOTNÍ JUBILEA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 70, 75, 80 A POTÉ KAŽDÝ ROK

Gratulujeme spoluobčanům, kteří oslavili svá životní jubilea v měsících

ČERVEN

ČERVENEC

SRPEN

KRYRY

VLKOVÁ INGRID
BĚLÍČKOVÁ ILONA
KRAJC LADISLAV
BETLACHOVÁ MARIE
HOFFMANOVÁ DANUŠE
ŠVÁBOVÁ MARIE
GERYK FRANTIŠEK

SCHIEFERDECKER WALTER
KOVÁŘÍKOVÁ JANA
GURALOVÁ JINDRA
STAŇKOVÁ ANNA
MARŠÍKOVÁ VĚRA
BAŠKOVÁ ANNA
VAŠEK FRANTIŠEK
SALAKVARDOVÁ ALENKA

KILIKOVÁ MARIE
BLÁHA MILOSLAV
FULMEKOVÁ JIŘINA
PUŠKARSKÁ EVA
ŠIMANDLOVÁ VLASTA
KOVÁŘÍKOVÁ EVA
UNGRMANOVÁ MIROSLAVA
MELNÍKOVÁ JAROSLAVA
ARCHMANOVÁ GERTRUD
BALADOVÁ HANA
JESCHKEOVÁ ZDEŇKA
VAZAČOVÁ MARIE

STROJETICE

RAZÍMOVÁ MARIE
MORAVSZKÁ JAROSLAVA
PAŘÍZKOVÁ ANNA
BERKA JAROSLAV
MORAVSZKI PAVEL

KŘÍŽKOVÁ STANISLAVA

STEBNO

KADLOVSKÁ EVA
JÁNSKÁ GERLINDA

SAILEROVÁ KRISTÍNA

ČMELÍKOVÁ ZDENKA
DVOŘÁKOVÁ DAGMAR

BĚŠNO

MOJŽÍŠOVÁ MARTA

ELIÁŠOVÁ ALENA

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

VÁŠ NEJLEPŠÍ POSKYTOVATEL V KRYRECH

GRAPE SC

INTERNET

non-stop servis
v ceně (24/7)

výkonný router
v ceně

až 200
Mbps

od 379 Kč

TELEVIZE

přetáčení
až 14 dní zpět

STB, Smart TV,
mobil, tablet, PC

až 190
programů

od 145 Kč

MOBILNÍ TARIFY

neomezené
volání

neomezené
SMS

internet
furt

volání
SMS
data

od 99 Kč

800 911 911
www.grapesc.cz

Kryrská rozhledna, čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno
a Strojeticе vydává MÚ Kryry pod číslem registrace MK CR E 2257.

Redakční rada: Barbora Bodiová, Alice Hromádková, Ing. Emilie Mazourová
Stylistická a gramatická korektura: PhDr. Mgr. Monika Raimanová, DiS., Ludmila Vinšová
Kontakt: tel.: 725 935 966, e-mail: kryryrozhledna@seznam.cz, knihovna@kryry.cz

Uzávěrka příštího čísla: 6.12.2024

Realizace: funprint.eu